

Från: [Johan Anderson](#)
Till: [Regelrådet](#)
Ärende: [extern] Remiss av Energimarknadsinspektionens föreskrifter om elleverantörers strategier och åtgärder vid hantering av risker
Datum: den 17 februari 2026 16:05:38
Bilagor: [Konsekvensutredning avseende Energimarknadsinspektionens föreskrifter om elleverantörers strategier och åtgärder vid hantering av risker.docx](#)
[Energimarknadsinspektionens föreskrifter om elleverantörers strategier och åtgärder vid hantering av risker.docx](#)

Du får inte ofta e-post från johan.anderson@ei.se. [Läs om varför det här är viktigt](#)

Hej!

Energimarknadsinspektionen (Ei) föreslår nya föreskrifter om elleverantörers strategier och åtgärder vid hantering av risker. Förslaget och konsekvensutredningen har varit ute på remiss mellan den 15 december 2025 och 26 januari 2026 och Ei har därefter omhändertagit inkomna synpunkter. Ei ger nu Regelrådet möjlighet att yttra sig över förslaget och konsekvensutredningen (se bifogat). Synpunkter kan lämnas genom e-post (registrator@ei.se). Ange ärendenummer 2025-102950 i ämnesraden på e-postmeddelandet. Remissvaret ska vara Ei tillhanda senast den 4 mars. Har ni frågor är ni välkomna att kontakta mig enligt nedan.

Med vänlig hälsning

Johan Anderson | Analytiker
016-542 91 69 | Växel 016-16 27 00
Postadress Box 155, 631 03 Eskilstuna
Besöksadress Libergsgatan 6, Eskilstuna | Drottninggatan 26, Stockholm
www.ei.se
[Läs om vår personuppgiftsbehandling i samband med mejl](#)

Energimarknader för samhällets behov

Energimarknadsinspektionens författningssamling

Utgivare: Göran Morén (chefsjurist)

ISSN: 2000-592X

EIFS 2024:nr

Utkom från trycket den [Klicka på pilen och välj datum](#)

Energimarknadsinspektionens föreskrifter om elleverantörers strategier och åtgärder vid hantering av risker

beslutade den [Klicka på pilen och ange datum](#).

Energimarknadsinspektionen föreskriver¹ följande med stöd av 24 a § förordningen (2023:242) om leverans av el och aggregeringstjänster.

1 kap. Inledande bestämmelser

1 § Dessa föreskrifter kompletterar 9 kap. 29 a § ellagen (1997:857).

2 § Dessa föreskrifter avser elleverantörer som erbjuder avtal om leverans av el med fast löptid och fast pris.

3 § Föreskrifternas syfte är att säkerställa att elleverantörer har lämpliga risksäkringsstrategier och vidtar rimliga åtgärder för att begränsa risken för utebliven leverans.

2 kap. Definitioner

1 § I dessa föreskrifter avses med

Elanvändare: Den som enligt avtal med distributionsnätsföretaget tar ut el från elnätet i en eller flera uttagspunkter.

Elleverantör: Den som yrkesmässigt levererar el.

Leveransavtal med fast löptid och pris: Ett avtal om leverans av el mellan en elleverantör och en elanvändare som garanterar oförändrade avtalsvillkor under avtalets löptid. Leveransavtalet kan också innehålla en del där priset är flexibelt.

Prisrisk: Den finansiella risk som uppstår till följd av variationer i elpriset såväl över tid som mellan elområden vid ingåendet av leveransavtal med fast löptid och pris.

Prissäkring lika-för-lika: En risksäkringsstrategi enligt vilken elleverantören, vid ingående av leveransavtal med fast löptid och pris med elanvändare, samtidigt ingår ett motsvarande säkringsavtal på elmarknaden. Säkringsavtalet ska avse samma beräknade volym, tidsperiod och prisstruktur som leveransavtalet med elanvändaren, i syfte att eliminera prisrisk och volymrisk.

Profilrisk: Den finansiella risk som uppstår till följd av skillnaden mellan det förväntade månadsmedelpriset för el på den relevanta handelsplatsen baserat på en förväntad förbrukningsprofil och den faktiska kostnad som uppkommer vid avräkning baserat på elanvändarens individuella förbrukningsprofil. Risken är hänförlig till variationer i elanvändarens förbrukningsmönster samt till prisfluktuationer på spotmarknaden under den tidsperiod då ett leveransavtal med fast löptid och pris är giltigt. Profilrisk kan uppstå på kvarts-, tims-, dags- eller månadsnivå i de fall elanvändarens faktiska förbrukning avviker från den prognostiserade förbrukningsprofil som legat till grund för prissäkringen.

Riskpolicy: Avser en policy som tas fram av elleverantören och som anger principer, riktlinjer och förfaranden för identifiering, hantering, rapportering och uppföljning av risker i verksamheten. Syftet med riskpolicyn är att säkerställa en strukturerad och ändamålsenlig riskhantering som bidrar till att begränsa finansiella och operativa risker samt främja en stabil och långsiktigt hållbar elhandelsverksamhet.

Risksäkringsstrategi: En strukturerad metod för att identifiera och hantera elleverantörens finansiella risker som uppstår i samband med tillhandahållandet av leveransavtal med fast löptid och pris. En lämplig risksäkringsstrategi beaktar rimliga åtgärder för att säkerställa att elleverantören har kapacitet att fullgöra sina åtaganden. En risksäkringsstrategi tar hänsyn till förändrade produktions- och förbrukningsmönster eller andra osäkerhetsfaktorer som påverkar elprinsnivån och volatiliteten.

Valutarisk: Den finansiella risk som uppstår till följd av att avtal om köp eller försäljning av el ingås i en annan valuta än den som används för redovisning eller betalning. Risken uppkommer genom förändringar i valutakursen mellan avtalsvalutan och redovisningsvalutan under avtalets löptid, vilket kan påverka elleverantörens kostnader eller intäkter.

Volymrisk: Den finansiella risk som uppstår när faktisk elanvändning avviker från den volym som prognostiserats vid ingående av leveransavtal med fast löptid och pris. Risken uppkommer till följd av att elleverantören kan behöva köpa eller sälja en större eller mindre mängd el än vad som säkrats, vilket kan

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/944 av den 5 juni 2019 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om ändring av direktiv 2012/27/EU, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/1711.

medföra kostnader eller intäktsbortfall beroende på rådande marknadspris. Volymrisk kan uppstå på kvartstims-, dags- eller månadsnivå och är särskilt relevant vid avtal med fast löptid och pris, där avvikelser från förväntad volym påverkar den finansiella nettoeffekten av säkringen.

3 kap. Elleverantörers hantering av risker när leveransavtal med fast löptid och pris erbjuds

1 § En elleverantör ska ha lämpliga strategier för att begränsa den risk som händelser på grossistmarknaden för el kan innebära för elleverantörens förutsättningar att fullgöra sina åtaganden. En elleverantör ska också vidta rimliga åtgärder för att begränsa risken för utebliven leverans. Lämpliga strategier och rimliga åtgärder ska grunda sig på följande principer:

- Riskhantering utgör en integrerad del av den affärsmässiga styrningen och bidrar till elleverantörens finansiella robusthet.
- Risksäkring sker i syfte att uppfylla avtalsenliga leveransåtaganden inom ramen för det beslutade riskmandatet.
- Risker identifieras, analyseras, hanteras och följs upp på ett systematiskt sätt.
- Elleverantören hanterar risker för att motverka negativa effekter av osäkerhetsfaktorer som påverkar elprismnivån och volatiliteten.

2 § En elleverantörs strategier och åtgärder enligt 1 § bör kontinuerligt dokumenteras och innehålla information om följande:

1. en riskpolicy avseende den del som beskriver leveransavtal med fast löptid och pris,
2. en beskrivning av elleverantörens hantering av risker vid tillhandahållande av leveransavtal med fast löptid och fast pris, inklusive en redogörelse för tillämpade risksäkringsstrategier och åtgärder, exempelvis:
  - a) prissäkring lika-för-lik,
  - b) hantering av prissrisk, profilrisk, valutarisk och volymrisk avseende leveransavtal med fast löptid och pris, och
  - c) information som kompletterar den enligt 6 kap. 1 § tredje stycket årsredovisningslagen (1995:1554) i årsredovisningen lämnade beskrivningen av elleverantörens riskhantering och strategier, i den utsträckning sådan information är relevant för Energimarknadsinspektionens bedömning av verksamhetens finansiella stabilitet och regelefterlevnad.

Dessa föreskrifter träder i kraft den 1 maj 2026.

På Energimarknadsinspektionens vägnar

ULRIKA HESSLOW

Tina Holm

Konsekvensutredning avseende föreskrifter om elleverantörers strategier och åtgärder vid hantering av risker

Sammanfattning

Energimarknadsinspektionen (Ei) föreslår nya föreskrifter om elleverantörers strategier och åtgärder vid hantering av risker. Föreskrifterna är resultatet av anpassningar till ny EU-lagstiftning. Föreskrifternas syfte är att tydliggöra vad bestämmelserna innebär för berörda elleverantörer och att säkerställa att de svenska elleverantörerna lever upp till EU-rättens nya krav avseende elleverantörernas riskhantering.

Under energikrisen 2022 gick flera europeiska elhandelsföretag i konkurs till följd av likviditetsproblem förorsakade av otillräckliga risksäkringsstrategier. För att skydda konsumenterna och undvika oseriösa aktörer på elmarknaden har nya krav på risksäkringshantering införts. Kraven togs fram i samband med revisionen av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/944 av den 5 juni 2019 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om ändring av direktiv 2012/27/EU (elmarknadsdirektivet). De nya kraven framgår i en ny bestämmelse, artikel 18a.

De nya bestämmelserna gällande hantering av risker i ellagen (1997:857) trädde i kraft den 1 januari 2026.

Enligt 24 a § i förordning (2023:242) om leverans av el och aggregeringstjänster får Ei meddela föreskrifter om strategier, åtgärder och stresstestning. Bestämmelsen trädde i kraft den 1 januari 2026.

Ei avser att besluta om de föreskrifter som beskrivs i denna konsekvensutredning. De nya föreskrifterna förväntas att träda i kraft den 1 maj 2026.

Detta förslag till föreskrifter har beaktat att Sverige, till skillnad från andra europeiska länder, inte har haft elleverantörer som gått i konkurs på grund av otillräcklig risksäkring. Ei bedömer att risksäkringen i stort har hanterats på ett godtagbart och lämpligt sätt både under energikrisen och i övrigt. Det är därför

tillräckligt att utforma föreskriften så att den endast förtydligar det nya regelverket och att föreskriften anpassas till svenska marknadsförhållanden.

Ei föreslår föreskrifter som, med utgångspunkt i den svenska elmarknadens stabila och konkurrensutsatta struktur, förtydligar och kompletterar EU:s krav på elleverantörers hantering av risker. Bestämmelserna är proportionerliga och baserade på etablerade marknadsmetoder och branschpraxis. Genom en kompletterande bevakning skapas förutsättningar för anpassning vid förändrade marknadsförhållanden. Föreskrifterna har i huvudsak följande innehåll:

- A) Inledande bestämmelser
- B) Definitioner av relevanta begrepp
- C) Principer avseende elleverantörers hantering av risker
- D) Dokumentation och innehåll

Konsekvensutredningen har tagits fram i enlighet med förordning (2024:183) om konsekvensutredningar.

Innehållsförteckning

Konsekvensutredning avseende föreskrifter om elleverantörers strategier och åtgärder vid hantering av risker	1
Sammanfattning.....	1
Kort om den svenska elmarknaden.....	5
Grossistmarknaden.....	5
Slutkundsmarknaden.....	6
Elmarknadens aktörer.....	6
Begreppsdefinitioner.....	7
Ei:s kartläggning av den svenska elleverantörsmarknaden.....	8
Förekomsten av fastpris- och mixavtal.....	8
Förekomsten av fastpris- och mixavtal i andra EU-länder.....	11
Nya krav för vissa elleverantörer att erbjuda fastprisavtal.....	12
Svenska elleverantörers hantering av risker.....	12
Identifierade risksäkringsstrategier i Sverige.....	13
Branschpraxis.....	14
Övergripande principer.....	15
Använder sig svenska elleverantörer av olämpliga risksäkringsstrategier eller orimliga åtgärder som leder till konkurser?.....	16
Konkurrensen på den svenska elleverantörsmarknaden.....	16
Risksäkring i andra EU-länder.....	19
Slutsatser av Ei:s kartläggning av den svenska elleverantörsmarknaden.....	20
Effektiv konkurrens och lämplig hantering av risker.....	20
Problem- och målformulering.....	21
Sammanfattning.....	21
Ei:s uppdrag.....	24
Arbetsmetod.....	25
Mål med förslaget.....	26
Nollalternativet.....	26
Lösningalternativ.....	28
Riskhantering anges endast i allmänna råd.....	28
Tillsyn av elleverantörer.....	29
Reglering i föreskrifter.....	30
Beskrivning av förslaget.....	31
Förslag på föreskriftstext.....	31
Proportionalitetsbedömning av föreskrifterna.....	38
Syftet med föreskrifterna.....	38
Bedömning av nödvändighet.....	39
Bedömning av ändamålsenlighet.....	39
Bedömning av proportionalitet i snäv mening.....	40
Sammanvägd bedömning.....	42
Slutsats.....	43
Rättsliga förutsättningar.....	43
Överensstämmelse med EU-regler.....	43
Bemyndiganden som myndighetens beslutanderätt grundar sig på.....	46

Bedömning av miniminivå	47
Regeringens medgivande	47
Konsekvenser för elleverantörer.....	47
Påverkan på elleverantörers löpande och administrativa kostnader	47
Andra relevanta konsekvenser för företag	51
Konsekvenser för hushåll, individer och andra enskilda.....	52
Konsekvenser för offentlig sektor.....	52
Konsekvenser för staten, regioner och kommuner	52
Konsekvenser för statliga myndigheter och verk.....	53
Övriga konsekvenser	55
Sammanfattning av konsekvenser.....	55
Samråd/yttranden från berörda aktörer	56
Samråd under utredningsarbetet.....	56
Remiss av förslaget	57
Yttrande från Regelrådet.....	58
Dokumentation av samrådsprocessen	58
Ikraftträdande och informationsinsatser	58
Utvärdering och uppföljning	58
Syfte med utvärderingen	58
Vad ska utvärderas	58
Anpassning av föreskrifterna	59
Hänvisning av remissvar	60
Kontaktpersoner.....	60

Kort om den svenska elmarknaden

Sedan omregleringen av den svenska elmarknaden 1996 är handel och produktion av el konkurrensutsatt och kunderna kan välja vilket elhandelsföretag (elleverantör) de vill köpa sin el från. Elnäten drivs som reglerade monopol. Det finns två flöden från elproducent till elanvändare, ett fysiskt och ett ekonomiskt. Det fysiska flödet, elleveransen, går från produktionsanläggningarna via elnätet till elanvändaren. Det ekonomiska flödet går från elanvändaren till dels elproducenten via elhandelsföretaget (elleverantören) och elbörsen, dels elnätsföretaget. I varje ögonblick måste inmatning och utmatning av el till elnätet var lika stora för att elsystemet ska vara i balans. Det regleras genom Svenska kraftnät och de balansansvarigas funktion på elmarknaden.

De aktörer som verkar på elmarknaden är i huvudsak elanvändare, elleverantörer, elproducenter, elnätsföretag och balansansvariga. Elmarknaden är i ständig förändring och nya aktörer träder in på marknaden, däribland leverantörer av balanstjänster, aggregatorer, medborgarenergigemenskaper och gemenskaper för förnybar energi.

Grossistmarknaden

På grossistmarknaden handlas el mellan elproducenter, elleverantörer och stora elanvändare. Sveriges elmarknad är direkt sammankopplad med Danmark, Finland, Litauen, Norge, Polen och Tyskland och indirekt med i princip hela Europa. Grossistmarknaden består av flera delmarknader beroende på de olika tidshorisonterna där elen handlas. Nord Pool Spots dagenförehandel (spotmarknaden) är marknadsplats för merparten av den fysiska handeln med el i Norden och Baltikum. Priset för nästkommande dygns samtliga kvartar det så kallade spotpriset, bestäms utifrån tillgång och efterfrågan för varje kvart. Handeln sker med ett auktionsförfarande som även räknar med överföringskapaciteten i elnäten mellan de olika elområdena. Ungefär 90 procent av all el som förbrukas i Norden handlas på Nord Pool Spot eller Epex Spot medan resterande 10 procent handlas bilateralt, dvs. avtal direkt mellan två parter. Intradagsmarknaden är en justeringsmarknad som ger aktörerna möjlighet att handla sig i balans fram till en timme före drifttimmen om förutsättningarna har ändrats efter det att dagenföremarknaden stängt. För att handla el på längre sikt än ett dygn i förväg kan aktören handla elterminer på handelsplatsen t.ex. Nasdaq Commodities (Nasdaq). På Nasdaq finns kontrakt som gäller för enstaka dagar framåt upp till 10 år. En viktig skillnad mellan handelsplatserna, Nord Pool Spot och Epex Spot respektive Nasdaq, är att på Nasdaq handlas ingen el med fysisk leverans.

Slutkundsmarknaden

Slutkundsmarknaden för el i Sverige karakteriseras av många aktörer och låga inträdeshinder. Elleverantörer köper i de flesta fall in el på dagenföremarknaden som sedan säljs vidare till slutkunderna. Det innebär att priset på denna marknad har stor påverkan på det elpris som slutkunderna betalar. Kunderna på slutkundsmarknaden har möjlighet att påverka sitt elpris genom att välja elhandelsavtal.

De elhandelsavtal som idag finns på marknaden kan i princip delas upp i två huvudkategorier, fastprisavtal och avtal om rörligt pris. Därutöver finns så kallade mix- och kombinationsavtal där en fast del (pris och tid) kombineras med en flexibel/rörlig del. I de fall kunden tecknat ett avtal/del av avtal om rörligt pris är det dagenföremarknadens priser som bestämmer vilket pris kunden får betala. Om kunden tecknat ett fastprisavtal betalar kunden oftast ett fast pris per KWh för sin elförbrukning och elleverantören hanterar riskerna genom att prissäkra sin leverans, eftersom inköpspriserna varierar över tid. Priserna på den finansiella elmarknaden blir då också centrala för kundens elpris.

Elmarknadens aktörer

Här beskrivs kortfattat de aktörer som direkt eller indirekt påverkas av förslaget till föreskrift.

Elanvändare

Med elanvändare avses privat- och företagskunder som köper el av elleverantörer. I Sverige finns cirka 5,6 miljoner elanvändare, varav cirka 4,8 miljoner är konsumenter. Ett av syftena med de nya föreskrifterna är att skydda konsumenter från oseriösa aktörer som riskerar att gå i konkurs på grund av otillräcklig risksäkring.

Elleverantörer

Elhandelsföretag (fortsättningsvis refereras till som "elleverantörer") handlar och köper el från elproducenter och säljer el till sina kunder (el användare). I Sverige finns cirka 150 elleverantörer. Storleken på företagen varierar kraftigt. De tre största företagen har omkring 700 000–1000 000 kunder. Ytterligare fem företag har omkring 200 000–300 000 kunder. Ett knappt tiotal av elleverantörerna har 50 000–200 000 kunder. Resterande drygt 100 företag har färre än 50 000 kunder.

De tre största elleverantörerna har tillsammans cirka 2,6 miljoner kunder vilket motsvarar knappt halva marknaden. De 30 största elleverantörernas kunder uppgår till ungefär 5 miljoner kunder, dvs cirka 90 procent av hela marknaden¹.

Ei har i beräkningen av hur många företag som berörs av de föreslagna föreskrifterna utgått från att det finns 150 elleverantörer i Sverige. Föreskrifterna riktar sig till de cirka 130 elleverantörer som erbjuder leveransavtal med fast löptid och pris eller mixavtal.

Energimarknadsinspektionen (Ei)

Ei ska säkerställa att elleverantörer hanterar risker på ett lämpligt sätt och att relevanta bestämmelser på området uppfylls. Ei ska, med beaktande av leverantörens storlek eller marknadsstrukturen, säkerställa att elleverantörer har infört och genomför lämpliga risksäkringsstrategier. I Sverige är Ei nationell energitillsynsmyndighet, se 2 § förordningen (2016:742) med instruktion för Energimarknadsinspektionen. Ei är även nätmyndighet enligt ellagen och kommer i den egenskapen att ha ett tillsynsansvar över att de nya reglerna följs, se 4 § förordningen (2023:241) om det nationella elsystemet och 12 kap. 1 § andra stycket ellagen (1997:857). Ei har som nätmyndighet de befogenheter som krävs för att se till att elleverantörerna lever upp till de nya kraven. Ei påverkas av föreskrifterna i sin roll som tillsynsmyndighet eftersom Ei inte bara har tillsyn över ellagens relevanta bestämmelse utan även över att föreskrifterna följs.

Begreppsdefinitioner

För att skapa tydlighet i denna konsekvensutredning definieras nedan vissa centrala begrepp som används.

Elleverantör: En elleverantör, även kallad elhandelsföretag, är den aktör som säljer el till slutkunder. Elhandelsföretaget köper el på elbörsen eller via finansiella marknader och erbjuder olika typer av elavtal till konsumenter och företag. Det är alltså elleverantören som kunden har avtal med om pris och leveransvillkor, medan elnätetsföretaget ansvarar för själva transporten av elen till kundens anläggning.

Fastprisavtal: Benämns också som ett leveransavtal med fast löptid och pris. Ett fastprisavtal är ett elavtal där priset per kilowattimme är bestämt i förväg och gäller under en avtalad bindningstid, exempelvis 12, 24 eller 36 månader. Kunden

---

¹ <https://energimarknaden.di.se/fortum-fortfarande-storst-elify-och-god-el-arets-raketer/>

betalar samma pris för elen under hela avtalsperioden, vilket ger förutsägbarhet och skydd mot kortsiktiga prisvariationer på elmarknaden. Priset baseras normalt på den finansiella marknadens nivå vid avtalets tecknande.

Mixavtal: Ett mixavtal är en kombination av fast och rörligt pris och kallas också kombinationsavtal. Ett mixavtal definieras som en typ av fastprisavtal med en flexibel del avseende pris. Vanligtvis innebär det att en del av elanvändningen prissäkras med ett fast pris under en viss period, medan resterande del följer ett rörligt pris som baseras på spotpriser eller månadsmedelvärden.

Risksäkring: Är ett övergripande begrepp inom riskhantering och i konsekvensutredningen åsyftas specifikt krav när det gäller elleverantörernas hantering av risker. Det omfattar såväl finansiella som operativa strategier och åtgärder för att säkerställa elleverantörens förmåga att fullgöra sina avtal, även vid kraftiga prisrörelser eller störningar på elmarknaden. Risksäkring avser de samlade processer, strategier och åtgärder som elleverantörer ska ha på plats för att identifiera, mäta, hantera och mildra risker som kan påverka deras förmåga att fullgöra sina åtaganden mot kunder.

Prissäkring: Är en typ av risksäkring, inriktad på att hantera prisrisken, medan risksäkring är det övergripande ramverket för all riskhantering i elleverantörens verksamhet.

Ei:s kartläggning av den svenska elleverantörsmarknaden

Förekomsten av fastpris- och mixavtal

Enligt statistik från SCB utgjorde fastprisavtal (ett-, två- eller treåriga) i november 2025 endast 5,6 procent av de totalt levererade elvolymerna. I december 2025 utgjorde fastprisavtalen 8,1 % av de totala elavtalen. Det vanligaste fastprisavtalet är det ettåriga, vilket i december 2025 motsvarade 5,0 procent av det totala antalet elavtal i Sverige. Motsvarande andelar för tvååriga respektive treåriga avtal var 0,6 procent och 2,5 procent.

Regionalt var volymerna i fastprisavtal störst i SE1 (12,2 procent) och lägst i SE4 (2,2 procent). Andelen fastprisavtal var högst i SE1 (15,2 procent) och lägst i SE4 (2,9 procent).

Mixavtal, där fastprisdelen uppskattas till cirka 50 procent, utgjorde i december 2025 8,5 procent av det totala antalet avtal och svarade för 21,7 procent av elvolymerna i november 2025.

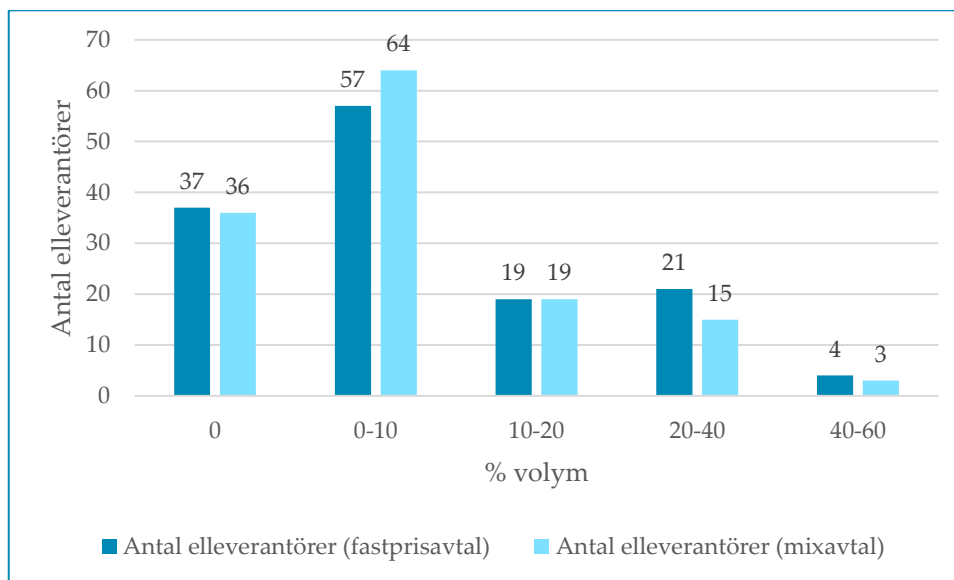
Sammanlagt levererades därmed i november 2025 knappt 17 procent av elvolymerna till fast pris, varav 5,8 procent inom ramen för fastprisavtal och 10,9 procent inom ramen för mixavtal.

Sammanfattningsvis utgör fastprisavtal och mixavtal endast en begränsad del av det totala utbudet av elavtal på den svenska marknaden.

Andelen fastprisavtal har minskat markant över tid, medan rörliga avtal har ökat i motsvarande omfattning. Sedan 2013 har fastprisavtalens andel av samtliga elavtal minskat med cirka 30 procentenheter.

Av de cirka 140 elhandelsföretag som rapporterar in avtal och villkor till Ei via Elpriskollen erbjuder 130 av dessa leveransavtal med fast pris och tid eller mixavtal. Ei har beställt en statistisk sammanställning från SCB som redovisar hur antalet elleverantörer fördelas i relation till den elvolym av fastpris- och mixavtal som respektive leverantör levererat.

Figur 1: Antal elleverantörer per andelsintervall för volym

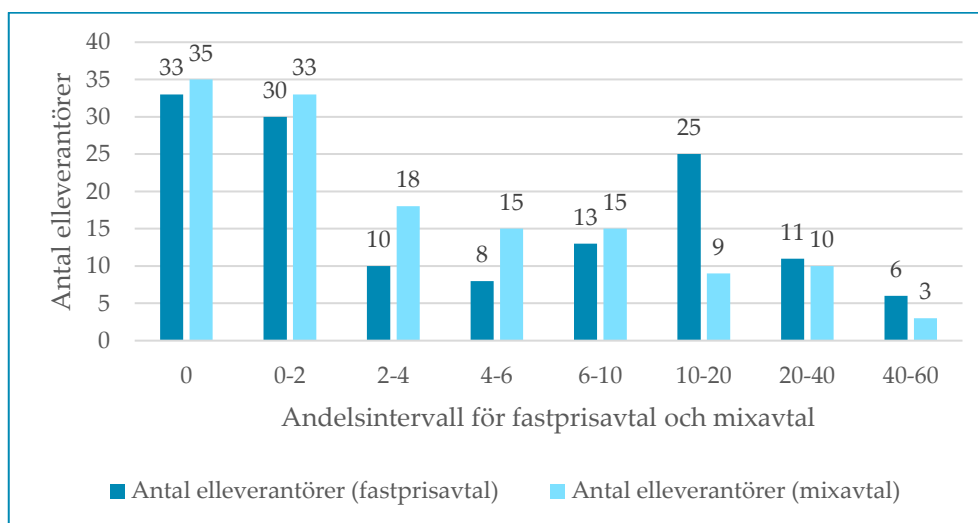
Källa: SCB

Figur 1 visar fördelningen av antal företag per andelsintervall baserat på levererad volym. Av figuren framgår att majoriteten av elleverantörerna (64 för fastprisavtal och 57 för mixavtal) erbjuder dessa avtalsformer i mycket begränsad omfattning, där andelen uppgår till mindre än 10 procent av deras totala elleveranser. Vidare framgår att 37 elleverantörer inte erbjuder fastprisavtal alls, medan motsvarande siffra för mixavtal är 36. Cirka 42 procent av den totala volymen av fastprisavtal på marknaden levereras av 15 företag, där fastprisavtal utgör 20–40 procent av deras totala volym. För mixavtal levererar 21 företag cirka 70 procent av volymerna, och för dessa företag utgör mixavtalen 20–40 procent av den totala volymen.

Observera att många elleverantörer erbjuder både fastprisavtal och mixavtal och därför är dubbelt representerade i kolumnerna.

Ei har beställt en statistisk sammanställning av SCB som redovisar fördelningen av antal elleverantörer i förhållande till andelen fastpris- och mixavtal de erbjuder.

Figur 2: Antal elleverantörer per andelsintervall för fastprisavtal och mixavtal

Källa: SCB

Figur 2 visar fördelningen av antal företag per andelsintervall baserat på antalet avtal. Slutsatserna är samma som i figur 1: för de flesta elleverantörer utgör fastpris- och mixavtal en begränsad del av det totala avtalsutbudet. Av figuren framgår att 61 elleverantörer har fastprisavtal som utgör upp till 10 procent av deras totala antal avtal (motsvarande 55 940 avtal), medan 81 elleverantörer har mixavtal med en andel upp till 10 procent (motsvarande 76 161 avtal).

Fastpris- och mixavtal utgör generellt en begränsad del av elleverantörernas totala avtalsportfölj. Endast tre företag har en andel fastpriskontrakt som utgör mellan 40 och 60 procent av samtliga elavtal medan motsvarande siffra för mixavtalen är sex företag. Det förekommer endast enstaka företag där andelen fastpris- eller mixavtal överstiger 60 procent.

Statistik från SCB bekräftar denna bild och visar att fastpris- och mixavtal inte är av avgörande betydelse för den största andelen av elleverantörerna. Detta innebär att för majoriteten av aktörerna är exponeringen av risk relaterad till fastpris- och mixavtal relativt låg.

Förekomsten av fastpris- och mixavtal i andra EU-länder

Andelen hushållskunder med fastpriskontrakt varierar kraftigt mellan de europeiska länderna:

- **Storbritannien:** Endast 11 % har marknadsbaserade fastprisavtal, medan majoriteten har rörliga, reglerade kontrakt.
- **Nederländerna:** Nästan alla (96 %) har fastprisavtal med fast löptid.
- **Frankrike:** 13 % har marknadsbaserade fastprisavtal, men ytterligare 62 % har reglerade fastprisavtal.
- **Flandern (Belgien):** 18,3 % har fastprisavtal, medan över 80 % har rörliga avtal.
- **Tyskland:** Nästan alla (99 %) har fastprisavtal.
- **Portugal:** 84,3 % har fastprisavtal, medan 14,4 % har reglerade fastprisavtal.
- **Spanien:** 71 % har fastprisavtal, 29 % har dynamiska avtal.

Det finns stora skillnader mellan länderna. I vissa länder, som Nederländerna, Tyskland och Portugal, dominerar fastpriskontrakt, medan de i andra, som Storbritannien och Belgien, är betydligt mindre vanliga. Frankrike och Spanien har en blandning av fastpris- och reglerade avtal².

---

² Källa: CEER:s rapport: Use of prudential regulation mechanisms to promote effective supplier risk management in the energy sector, 12.11.2024.

Nya krav för vissa elleverantörer att erbjuda fastprisavtal

I det reviderade elmarknadsdirektivet införs nya krav som innebär att elleverantörer med fler än 200 000 elanvändare ska erbjuda leveransavtal med fast löptid och pris, med en löptid på minst ett år. Ei konstaterar att med något enstaka undantag så tillhandahåller de företag som kommer att omfattas av kravet redan fastpris- och mixavtal, vilket innebär att kravet inte medför någon förändring för dessa aktörer.

Svenska elleverantörers hantering av risker

Begränsad exponering för risker

Mot bakgrund av den låga användningen av fastpris- och mixavtal är elleverantörernas exponering för risker kopplade till dessa avtalsformer begränsad. Detta minskar den direkta påverkan som risken kan ha på företagens finansiella stabilitet.

Styrning och organisation av risksäkring

Risksäkringsstrategier fastställs normalt av företagets styrelse eller motsvarande ledningsfunktion. För elleverantörer som även bedriver elproduktion sker risksäkring av produktion och förbrukning oftast separat, vilket innebär att dessa hanteras oberoende av varandra.

Granskning av elleverantörernas riskhantering

Information om riskhantering återfinns i regel i elleverantörernas årsredovisningar. Ei har granskat årsredovisningar för 32 elleverantörer som erbjuder fastprisavtal. Merparten av dessa företag är bland de trettio största elleverantörerna i Sverige.

29 av de 32 bolag som ingick i granskningen redovisade information om risksäkring i sina årsredovisningar. Tre bolag dokumenterade ingen information och därför kan inga slutsatser dras avseende dessa företags risksäkringsstrategier med utgångspunkt i årsredovisningarna.

Övriga 29 företag står tillsammans för drygt 80 procent av omsättningen på slutkundsmarknaden. Den redovisade informationen indikerar att bolagen genomför risksäkring av sin försäljning av fastpris- och mixavtal. Utöver de större företagen har Ei även granskat ett antal mindre och medelstora bolag, med samma resultat.

Eftersom de granskade bolagen utgör de största aktörerna på den svenska elmarknaden ger resultatet en tydlig indikation på graden av risksäkring inom branschen som helhet.

Denna bild bekräftar den information som branschorganisationen Energiföretagen tidigare har förmedlat till Ei om branschens hantering av prisrisker.

Fördelning av granskade företag:

17 stora företag (omsättning > 500 miljoner kronor)

12 medelstora företag (omsättning 100–500 miljoner kronor)

2 mindre företag (omsättning < 100 miljoner kronor)

1 mikroföretag (omsättning < 20 miljoner kronor)

Identifierade risksäkringsstrategier i Sverige

Vår kartläggning har identifierat några få risksäkringsstrategier som används i samband med att fastpris- eller mixavtal erbjuds på den svenska marknaden. Elleverantörerna använder sig av någon av följande strategier:

- **Prissäkring lika-för-lika:** Risksäkring av fastprisavtal sker främst genom prissäkringsstrategin lika-för-lika ("back-to-back"). En risksäkringsstrategi enligt vilken elleverantören, vid ingående av leveransavtal med fast löptid och pris med elanvändare, samtidigt ingår ett motsvarande säkringsavtal på elmarknaden. Säkringsavtalet ska avse samma beräknade volym, tidsperiod och prisstruktur som leveransavtalet med elanvändaren, i syfte att eliminera prisrisken. Användningen av strategin i Sverige beskrivs även i den konsultstudie, "Bilateral hedging of electricity in Sweden", som Ei upphandlat inom ramen för bedömningen av prissäkringsmöjligheter³. Denna strategi är den vanligast förekommande på den svenska elleverantörsmarknaden och används av både stora, medelstora, mindre och mikroföretag.
- **Övriga strategier:** Ett av de större företagen tillämpar en affärsmodell där stora elvolymers prissäkras i ett tidigt skede, det vill säga redan innan några

---

³ Läs mer i Ei:s studie sidan 14 och framåt: [Bilateral hedging of electricity in Sweden](#)

leveransavtal med slutkunder har tecknats. Detta innebär att prissäkringen sker proaktivt och oberoende av den faktiska kundbasen.

- **Prissäkring med hjälp av egen produktion:** Ett vertikalt integrerat elhandelsföretag uppger i sin årsredovisning att det, utöver användning av finansiella instrument, även utnyttjar egen elproduktion som ett led i prissäkringen av fastprisavtal. Den egna produktionen används därmed som ett internt risksäkringsinstrument för att hantera prISRISKEr kopplade till åtaganden gentemot slutkunden.

Branschpraxis

Det är branschpraxis⁴ för elleverantörer att beakta följande i sin risksäkringsprocess:

- **Prisrisk:** Den finansiella risk som uppstår till följd av variationer i elpriset såväl över tid som mellan elområden vid ingåendet av leveransavtal med fast löptid och pris.
- **Profilrisk:** Den finansiella risk som uppstår till följd av skillnaden mellan det förväntade månadsmedelpriset för el på den relevanta handelsplatsen baserat på en förväntad förbrukningsprofil och den faktiska kostnad som uppkommer vid avräkning baserat på elanvändarens individuella förbrukningsprofil. Risken är hänförlig till variationer i elanvändarens konsumtionsmönster samt till prisfluktuationer på spotmarknaden under den tidsperiod då ett leveransavtal med fast löptid och pris är giltigt. Profilrisk kan uppstå på kvart timme, dag eller månad i de fall elanvändarens faktiska förbrukning avviker från den förväntade förbrukningsprofil som legat till grund för prissäkringen.
- **Volymrisk:** Den finansiella risk som uppstår när faktisk elanvändning avviker från den volym som uppskattats vid ingående av leveransavtal med fast löptid och pris. Risken uppkommer till följd av att elleverantören kan behöva köpa eller sälja en större eller mindre mängd el än vad som säkrats, vilket kan medföra kostnader eller intäktsbortfall beroende på rådande marknadspris. Volymrisk kan uppstå på kvarts-, tims-, dags- eller månadsnivå och är särskilt relevant vid avtal med fast löptid och pris, där avvikelser från förväntad volym påverkar den finansiella nettoeffekten av säkringen.

---

⁴ Se exempelvis Energiföretagens webbplats: [Varför skiljer sig kundens pris från priset på elbörsen? - Energiföretagen Sverige](#)

- **Valutarisk:** Den finansiella risk som uppstår till följd av att avtal om köp eller försäljning av el ingår i en annan valuta än den som används för redovisning eller betalning. Risken uppkommer genom förändringar i valutakursen mellan avtalsvalutan och redovisningsvalutan under avtalets löptid, vilket kan påverka elleverantörens kostnader eller intäkter.

Riskpolicy och dokumentation

Elleverantörernas riskpolicy anger principer, riktlinjer och rutiner för identifiering, hantering, rapportering och uppföljning av risker. Policyn innebär att riskhantering dokumenteras, särskilt i relation till leveransavtal med fast pris och tid. Syftet är att säkerställa en strukturerad och ändamålsenlig riskhantering som begränsar finansiella och operativa risker och främjar en stabil och långsiktig hållbar elhandelsverksamhet.

Övergripande principer

Ei har identifierat följande principer som ligger till grund för svenska elleverantörers riskhantering. Dessa principer är i linje med internationella riktlinjer (Council of European Energy Regulators "CEER"⁵) och svenska branschrekommendationer (Energiföretagen Sverige⁶):

- A) Riskhantering utgör en integrerad del av den affärsmässiga styrningen och bidrar till elleverantörens robusthet. Riskhantering ska vara en central komponent i företagets styrning och affärsstrategi. Den ska säkerställa att elleverantören har förmåga att hantera marknadsrisker och upprätthålla finansiell stabilitet även vid kraftiga prisrörelser.
- B) Risksäkring sker i syfte att uppfylla avtalsenliga leveransåtaganden inom ramen för det av styrelsen beslutade riskmandatet. Elleverantören ska ha ett tydligt riskmandat, fastställt av styrelsen, som anger ramar för risksäkring. Syftet är att säkerställa att leverantören kan fullgöra sina avtal även vid marknadsvolatilitet.
- C) Risker identifieras, analyseras, hanteras och följs upp på ett systematiskt sätt. Riskhantering ska ske genom en strukturerad process som omfattar

---

⁵ <https://www.ceer.eu/wp-content/uploads/2024/11/Report-on-the-use-of-prudential-regulation-mechanisms-to-promote-effective-supplier-risk-management-sspdf-2.pdf>

⁶ Se bland annat Energiföretagens webbplats avseende: [Riskhantering](#)

identifiering, analys, hantering och uppföljning av risker. Detta inkluderar kontinuerlig rapportering.

- D) Elleverantören hanterar risker för att motverka negativa effekter av osäkerhetsfaktorer som påverkar elprisnivån och volatiliteten.

Använder sig svenska elleverantörer av olämpliga risksäkringsstrategier eller orimliga åtgärder som leder till konkurser?

Ei har granskat de fyra elleverantörer som upphörde med sina verksamheter under energikrisen 2022 för att bedöma om det fanns någon koppling till bristande risksäkring. Ei ser inget sådant samband. Två av företagen blev uppköpta och två företag gick i konkurs. Ett företags konkurs berodde på en tvist som baserades på otydligheter avseende ett muntligt avtal om fastpris. Trots att det rörde just fastprisavtal var inte anledningen till konkursen olämplig eller bristande risksäkring. Det var snarare en avtalsrättslig fråga eftersom ett avtal ingicks muntligen mellan företagen och därför svårt att bevisa. Det andra företaget gick i konkurs på grund av att det förlorade sitt balansansvar. Det innebär att företaget inte längre kunde hantera elhandel på egen hand. I samband med detta överlät elleverantören sina kunder till ett nytt bolag, vilket tyder på att verksamheten inte längre var hållbar.

Ei har även kartlagt konkurser efter energikrisen och inte identifierat några konkurser som berodde på bristande risksäkring.

Konkurrensen på den svenska elleverantörsmarknaden

Analys av marknadskoncentration på den svenska elleverantörsmarknaden

Herfindahl-Hirschman-index (HHI) är ett internationellt etablerat mått för att bedöma graden av marknadskoncentration inom en bransch. Ett HHI under 1 500 indikerar låg koncentration (hög konkurrens), mellan 1 500 och 2 500 måttlig koncentration, och över 2 500 hög koncentration.

Beräkning av HHI för den svenska elleverantörsmarknaden:

Formeln: $HHI = \sum(\text{marknadsandel}^2)$

Resultat: Beräkningen för den svenska elleverantörsmarknaden ger ett HHI på cirka 715. Detta indikerar att marknaden är lågt koncentrerad och därmed starkt konkurrensutsatt. Resultatet bekräftar att det finns en hög grad av konkurrens mellan elleverantörerna.

Bedömning av konkurrensförhållanden

Vår bedömning är att den svenska elleverantörsmarknaden kännetecknas av:

- **Fri konkurrens och låga inträdesbarriärer**, vilket underlättar för nya aktörer att etablera sig.
- **Hög kundrörlighet**, då konsumenter enkelt kan byta avtalsform eller elleverantör.
- **Robusthet vid marknadsstress**, vilket visades under energikrisen och därefter, eftersom inga elleverantörer gått i konkurs med anledning av bristande risksäkring.
- **Självreglerande mekanismer**, där konkurrensen skapar starka incitament för aktörerna att hantera risker och använda lämpliga risksäkringsstrategier, särskilt vid erbjudande av fastpris- eller mixavtal.

En konkurrensutsatt marknad med låg koncentration medför att vinstmarginalerna är begränsade och att det därför inte finns utrymme att ta onödiga risker. Därmed förstärks ytterligare incitamenten för ansvarsfull riskhantering och långsiktig finansiell stabilitet.

Ur ett europeiskt perspektiv: Council of European Energy Regulators (CEER) rapport

CEER:s rapport "Use of prudential regulation mechanisms to promote effective supplier risk management in the energy sector" behandlar hur tillsynsmyndigheter och marknadsaktörer kan säkerställa elleverantörers robusthet genom effektiva riskhanteringsstrategier. Rapporten betonar att riskhantering är avgörande för att elleverantörer ska kunna uppfylla sina avtalsenliga åtaganden och skydda konsumenter mot negativa effekter av prisvolatilitet. I rapporten tolkas art 18a.1 i det reviderade elmarknadsdirektivet. Viktiga hållpunkter från rapporten⁷ sammanfattas nedan.

Generellt till stöd för tolkningen av artikel 18a.1

För att säkerställa att riskhanteringskraven enligt artikel 18a.1 tillämpas på ett ändamålsenligt och proportionerligt sätt, måste varje medlemsstat beakta sin unika marknadsstruktur. Det innefattar faktorer som antalet elleverantörer,

---

⁷ "Use of prudential regulation mechanisms to promote effective supplier risk management in the energy sector", publicerad den 12 november 2024.

konkurrensnivå, avtalstyper (inklusive fastprisavtal och avgifter vid uppsägning), samt leverantörernas storlek, affärsmodell och finansiella motståndskraft.

Trots att EU:s elmarknader har gemensamma dagenföre- och intradagsmarknader är slutkundsmarknaderna fortfarande heterogena. Det finns därför ingen enhetlig lösning som kan tillämpas i alla medlemsländer. Artikel 18a.1 är därför utformad för att ge medlemsstaterna flexibilitet att anpassa genomförandet av bestämmelsen efter nationella förhållanden.

Syftet med bestämmelsen är att säkerställa att elleverantörer har robusta risksäkringsstrategier, inte att skapa onödiga inträdeshinder för elleverantörer. Den är också avsedd att motverka oseriösa aktörer som saknar förmåga att hantera prisrisker och därmed riskerar att destabilisera marknaden.

Artikel 18a.1 möjliggör ett gradvis införande, där reglering och vägledning kan utvecklas över tid i takt med att marknadsförhållanden förändras.

Specifikt utifrån Sveriges marknadsstruktur

Elleverantörer på den svenska elmarknaden har hittills inte uppvisat några systematiska misslyckanden kopplade till riskhantering. De fastprisavtal som erbjuds fungerar väl, vilket tyder på att marknaden är stabil och konkurrenskraftig.

Införandet av detaljerade risksäkringskrav framstår därför som obehövligt och kravställning bör därför ske med stor försiktighet, för att undvika att störa en välfungerande marknad. Det finns en risk att en alltför ingripande reglering kan snedvrída konkurrensen eller skapa omotiverade hinder för mindre aktörer.

I en konkurrensutsatt miljö optimerar elleverantörer kontinuerligt sin riskhantering utifrån affärsmodell, inköpsstrategi och tillgång till egen produktion. Det finns därför ingen enhetlig nivå av risksäkring som kan fastställas som norm.

Erfarenheter från den svenska marknaden visar att tillgång till risksäkringsverktyg och en välfungerande konkurrens är de mest verkningsfulla sätten att nå målen i artikel 18a.1. Därför bör insatserna främst inriktas på att stärka dessa grundförutsättningar, snarare än att kontrollera enskilda strategier.

En reglering som fokuserar på att tillhandahålla effektiva risksäkringsverktyg är mer ändamålsenlig än en som försöker styra innehållet i företagens strategier. Det ger marknaden utrymme att anpassa sig och utvecklas utan att ingripa i onödan.

Risksäkring i andra EU-länder

Implementeringen av artikel 18a i Norge, Finland och Danmark

I juni 2025 skickade Ei en förfrågan till tillsynsmyndigheterna i Norge, Finland och Danmark om status för genomförandet av artikel 18a i elmarknadsdirektivet.

Svaren visar att implementeringen befinner sig i förhållandevis lika stadier i de tre länderna.

Norge

Genomförandet av artikel 18a har ännu inte påbörjats. Enligt Norges vassdrags- og energidirektorat (NVE) är elleverantörernas exponering för prisrisk begränsad, då cirka 93 procent av elhandelsavtalen utgörs av dynamiska avtal. Mot denna bakgrund bedömer NVE att behovet av ytterligare reglering är lågt.

Danmark

Danmarks Energitilsyn (DUR) uppger att artikel 18a planeras att införas genom en så kallad "executive order", eventuellt kompletterad med riktad information till elhandelsföretagen. Innan artikel 18a fanns ingen etablerad diskussion om att elleverantörerna skulle ha otillräckliga strategier för risksäkring, vilket tyder på att genomförandet främst är en formell anpassning till EU-regelverket.

Finland

I Finland har genomförandet ännu inte skett, men regeringen förväntas lägga fram en proposition under hösten 2025. Energimyndigheten (EV) bedömer att elleverantörerna i Finland generellt har tillräcklig risksäkring, vilket antyder att behovet av ytterligare reglering är begränsat även där.

Implementeringen av artikel 18a i övriga EU-länder (urval)

I augusti 2025 skickade Ei en förfrågan till tillsynsmyndigheterna som ingår i CEER-samarbetet.

Österrike

Artikel 18a har ännu inte implementerats i Österrike. Implementeringen förväntas ske i den kommande nya österrikiska ellagen (ElWG, planerad att antas i slutet av 2025) och genom efterföljande verkställande föreskrifter från tillsynsmyndigheten. Artikel 18a kommer inte att förändra de grundläggande affärsvillkoren, eftersom de flesta leverantörer redan har adekvata risksäkringspolicys. Ytterligare tillsyn kan dock höja minimikraven för efterlevnad och styrning i företagen, till exempel genom mer noggrann dokumentation och striktare portföljförvaltning.

Ungern

Ungern använder sig av ett licenssystem för vissa aktiviteter inom elbranschen, vilket även omfattar elleverans. För närvarande föreskrivs att elleverantörer måste ha och genomför risksäkringsstrategier som godkänts av företagets ledning. Den nationella regleringsmyndigheten övervakar elleverantörens efterlevnad och skyldigheten att utarbeta, anta och genomföra en risksäkringsstrategi. Det kommer att vara en fråga om praxis (och resurser) vad de nationella regleringsmyndigheterna anser vara "lämplig" risksäkring. Elleverantörsverksamhet får därför endast bedrivas om man har en licens utfärdad av regleringsmyndigheten.

Portugal

I Portugal har artikel 18a ännu inte införlivats. Portugal har dock redan ett regelverk på plats som reglerar risker och säkerheter i el- och gassystem och som kontrolleras av den portugisiska regleringsmyndigheten och som fokuserar på nätavgifter och obalanser.

Slutsatser av Ei:s kartläggning av den svenska elleverantörsmarknaden

Effektiv konkurrens och lämplig hantering av risker

Kartläggningen har tydligt visat att den svenska elleverantörsmarknaden fungerar väl. Marknaden definieras av konkurrens och tillgång till effektiva risksäkringsstrategier.

Vidare har konstaterats att den relativt låga användningen av fastpris- och mixavtal i Sverige medför att elleverantörernas exponering för risker kopplade till dessa avtalsformer är begränsad.

Det är tydligt att de elleverantörer som granskats i denna kartläggning och som erbjuder fastpris- eller mixavtal har lämpliga risksäkringsstrategier och därför inte utsätter sig för en onödig risk.

Kartläggningen visar att den svenska elleverantörsmarknaden i dagsläget fungerar väl, även under perioder av hög volatilitet såsom energikrisen. Elleverantörerna har i stor utsträckning tillämpat risksäkringsstrategier som visat sig vara effektiva och lämpliga, vilket också återspeglas i den mycket låga nivån av konkurser generellt inom branschen och att ingen elleverantör i Sverige har försatts i konkurs på grund av otillräcklig risksäkring.

Kartläggningen av den svenska marknaden visar att risksäkringsverktyg och konkurrens fungerar som centrala drivkrafter för att genomföra målen i artikel 18a.1. Det är därför av vikt att prioritera stärkandet av dessa grundläggande förutsättningar framför kontroll och ingripande mot enskilda elleverantörers strategier.

Det är därför Ei:s slutsats att kraven i föreskriften, genom vilket implementeringen av artikel 18a sker, bör förbli övergripande.

Problem- och målformulering

Sammanfattning

Energikrisen 2022 visade att bristande risksäkring hos elleverantörer kan få långtgående konsekvenser – både för bolagens överlevnad och för konsumenter som riskerar ökade kostnader vid stora prisrörelser. För att motverka denna sårbarhet har EU infört nya krav på att elleverantörer ska arbeta systematiskt med riskhantering och säkerställa att fasta elprisavtal backas upp av robusta strategier. Ei:s uppdrag är att utforma en svensk föreskrift som omsätter och tydliggör dessa krav i praktiken, anpassad till den nationella marknadsförutsättningar, och därigenom bidra till en mer stabil och motståndskraftig elmarknad. Även om den svenska marknaden idag inte uppvisar systematiska brister innebär EU-rättens krav att Sverige måste säkerställa att riskhanteringen är robust även vid förändrade marknadsförhållanden. Att säkerställa detta är målet med dessa föreskrifter.

Bakgrund: Energikrisen och behovet av reglering

Under energikrisen 2022 gick flera europeiska elleverantörer i konkurs till följd av likviditetsproblem som uppstod när deras risksäkringsstrategier var otillräckliga.

Detta visade att bristande riskhantering kan leda till allvarliga konsekvenser för både elleverantörer och konsumenter.

EU:s åtgärder: Ändringar i elmarknadsdirektivet

För att motverka dessa risker och säkerställa att elleverantörer har lämpliga risksäkringsstrategier genomfördes ändringar i EU:s elmarknadsdirektiv.

- **Direktiv (EU) 2019/944** om gemensamma regler för den inre marknaden för el trädde i kraft den 4 juli 2019.
- Det ändrades genom **direktiv (EU) 2024/1711** av den 13 juni 2024 (ändringsdirektivet), som bland annat inför nya krav på riskhantering för elleverantörer.

Ny bestämmelse: Artikel 18a i elmarknadsdirektivet

Ändringsdirektivet inför en ny bestämmelse, **artikel 18a**, med följande huvudpunkter:

Syfte med artikel 18a

- Att säkerställa att elleverantörer är risksäkrade på ett lämpligt sätt när de erbjuder avtal med fast löptid och fast pris.
- Att undvika konkurser hos elleverantörer och skydda konsumenter från att kostnader vältras över på dem vid kraftiga prisförändringar.

Krav enligt artikel 18a.1

Tillsynsmyndigheten (eller annan utsedd behörig myndighet) ska:

- Säkerställa att elleverantörer har infört och genomför lämpliga risksäkringsstrategier för att begränsa risker kopplade till händelser på grossistmarknaden för el.
- Säkerställa att elleverantörer vidtar rimliga åtgärder för att begränsa risken för försörjningsavbrott.
- Beakta leverantörens storlek eller marknadsstruktur samt vid behov utföra stresstester.

Exempel på risksäkringsinstrument (artikel 18a.2)

- Energiköpsavtal (PPA).
- Termiskontrakt och andra finansiella instrument.

Preambeln skäl (18) – Motiv för regleringen

Om leverantörerna inte säkerställer att deras elportfölj är tillräckligt risksäkrad kan förändringar i grossistpriserna på el innebära en finansiell risk för dem och leda till konkurser och att kostnaderna vältras över på konsumenterna och andra nätanvändare. Leverantörerna bör därför vara risksäkrade på lämpligt sätt när de erbjuder avtal om leverans av el med fast löptid och fast pris.

Genomförande i svensk rätt: Ellagen

För att uppfylla kraven i artikel 18a.1 har nya bestämmelser beslutats i ellagen (1997:857):

9 kap. 29 a § – Hantering av risker

En elleverantör ska:

1. Ha strategier för att begränsa den risk som händelser på grossistmarknaden för el kan innebära för leverantörens förmåga att fullgöra sina åtaganden.
2. Vidta rimliga åtgärder för att begränsa risken för utebliven leverans.

9 kap. 29 b § – Föreskriftsrätt

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om:

- Strategier och åtgärder enligt 29 a §.
- Skyldighet för elleverantörer att genomföra stresstester för att bedöma strategier och åtgärder.

Sammanfattning av de legala förutsättningarna

- **EU-nivå:** Artikel 18a i elmarknadsdirektivet ställer krav på risksäkring och riskhantering hos elleverantörer.

- **Nationell nivå:** Kraven är införlivade i ellagen genom 9 kap. 29 a–b §§, med möjlighet för regeringen eller Ei att utfärda föreskrifter.
- **Syfte:** Att se till att elleverantörer är finansiellt robusta, skydda konsumenter och upprätthålla stabilitet på elmarknaden.

Ei:s uppdrag

Ei ska säkerställa att elleverantörer lever upp till kraven i artikel 18a.1 i det reviderade elmarknadsdirektivet. De bestämmelser i ellagen som införlivar artikel 18a.1 är tillämpliga när elleverantörer erbjuder avtal om leverans av el med fast löptid och fast pris. Av definitionerna i elmarknadsdirektivet och ellagen framgår att även fastprisavtal med en flexibel del avseende pris (mixavtal) ingår i denna kategori.

I 29 a § ellagen framgår att elleverantörer ska ha strategier för att begränsa den risk som händelser på grossistmarknaden för el kan innebära för leverantörens förutsättningar att fullgöra sina åtaganden. Vidare krävs att elleverantörer vidtar rimliga åtgärder för att begränsa risken för utebliven leverans.

I prop. 2025/26:16 s. 62 framgår att en elleverantör måste se till att gardera sig mot sådana finansiella risker som är knutna till förändringar i grossistpriserna på el. Elleverantören är även i övrigt skyldig att vidta de åtgärder som är rimliga för att förhindra att finansiella risker drabbar elförsörjningen.

I Sverige är Ei nationell energitillsynsmyndighet, se 2 § förordningen (2016:742) med instruktion för Energimarknadsinspektionen. Myndigheten är även nätmyndighet enligt ellagen och kommer i den egenskapen att ha tillsyn över att den nya regleringen följs, se 4 § förordningen (2023:241) om det nationella elsystemet och 12 kap. 1 § andra stycket ellagen.

Ei har som nätmyndighet de befogenheter som krävs för att se till att elleverantörerna lever upp till de nya kraven i ellagen.

Enligt 29 b § ellagen och 24 a § förordning (2023:242) om leverans av el och aggregeringstjänster får Ei meddela föreskrifter om elleverantörernas hantering av risker. Föreskrifter kan meddelas för att säkerställa att elleverantörerna har lämpliga risksäkringsstrategier. Stresstester för elleverantörer kan vara ett verktyg för att bedöma leverantörernas risksäkringsstrategier. Ei har tillsyn över att sådana föreskrifter följs (12 kap. 1 § andra stycket).

Till skillnad från andra europeiska länder har svenska elleverantörer inte försatts i konkurs på grund av otillräcklig risksäkring. Vår kartläggning av den svenska elleverantörsmarknaden har visat att risksäkringsstrategier tillämpas och att marknaden fungerar. Ei bedömer att strategierna och åtgärderna som tillämpas idag därför även är lämpliga och i enlighet med elmarknadsdirektivets och ellagens krav.

Syftet, att inte vältra över kostnader på konsumenter och att undvika oseriösa aktörer som använder sig av hit-and-run-strategier, är därmed uppfyllt. Ei ser inte heller tendenser till att elleverantörers risksäkring är på väg att försämrats eller att konkurser på grund av otillräcklig risksäkring riskerar att öka.

Målet är därför att ta fram en föreskrift som införlivar artikel 18a i elmarknadsdirektivet och som är anpassad till den svenska marknadsstrukturen och baseras på den svenska elleverantörsmarknadens behov. Ei tar även i beaktande att förutsättningarna på den svenska marknaden kan förändras genom att kontinuerligt bevaka marknaden.

Arbetsmetod

För att hitta en lämplig nivå på föreskrifternas utformning har Ei kartlagt den svenska marknadsstrukturen och omfattningen av leveransavtal med fast pris och tid och mixavtal.

Vidare har svenska elleverantörers hantering av risker kartlagts och strategier identifierats.

Syftet har varit att identifiera om det finns ett systematiskt problem på marknaden.

Kartläggningarna har lagt grunden för att avgöra marknads behov av reglering och ingripande och för att bedöma lämpligheten av svenska elleverantörers hantering av risker. Utformningen av föreskrifterna har tagits fram med detta i beaktande.

Information har bestått i elleverantörers årsredovisningar och statistik har hämtats från Elpriskollen.se och från Statistiska Centralbyrån (SCB). Därutöver har särskilda sammanställningar av statistik över elleverantörsmarknaden beställts från SCB.

Ei har granskat relevanta rapporter till stöd för tolkningen av art. 18a, tagit del av branschrekommendationer och begärt in synpunkter från branschorganisationen Energiföretagen samt diskuterat stresstestning med Finansinspektionen.

Ei har även tagit del av hur implementeringen av artikel 18a hanterats i andra nordiska och europeiska länder.

Mål med förslaget

Föreskrifterna har det övergripande syftet att säkerställa att de svenska elleverantörerna lever upp till EU-rättens krav på lämpliga risksäkringsstrategier och rimliga åtgärder. Implementeringen av artikel 18a bedöms i praktiken inte medföra någon förändring för de svenska elleverantörernas hantering av risker. Trots detta är det av vikt att föreskrifter tas fram med ett innehåll som är anpassat till den svenska elleverantörsmarknaden. Föreskrifterna ska förtydliga, komplettera övrig lagstiftning och exemplifiera de strategier och åtgärder som tillämpas av svenska elleverantörer.

Föreskrifterna ska vara proportionerliga, enkla, tydliga och lättillämpade. Föreskrifternas utformning ska inte ställa specifika krav på en viss typ av risksäkringsstrategi utan tillhandahålla lämpliga exempel. Därutöver ska föreskrifterna beskriva vilken typ av dokumentation som Ei kan begära in. Målet är att Ei under rådande förhållanden ingriper i så liten utsträckning som möjligt för att inte störa en välfungerande marknad.

Att Ei väljer att utnyttja sin föreskriftsrätt visar att Sverige prioriterar riskhanteringsfrågor. Samtidigt sänder Ei också en signal till de svenska elleverantörerna och ger en bekräftelse på att sättet de hanterar risker på i nuläget är korrekt, rimligt och lämpligt. Föreskrifterna får därför delvis också formen av en garantistämpel som erkänner att de metoder, strategier och åtgärder som återges bedöms vara adekvata.

Nollalternativet

Nollalternativet innebär att Ei väljer att inte utnyttja regeringens bemyndigande att meddela föreskrifter som tydliggör elleverantörers skyldigheter enligt ellagen och elmarknadsdirektivet avseende hantering av risker. I praktiken skulle detta innebära att artikel 18a i direktivet endast genomförs i lag, utan i övrigt kompletterande nationella bestämmelser.

Ellagen innehåller visserligen en övergripande skyldighet för elleverantörer att ha strategier för att begränsa risker på elmarknaden och att vidta rimliga åtgärder för att undvika leveransavbrott. Men bestämmelsen i ellagen saknar väsentliga förtydliganden, såsom:

- Vilka typer av avtal som omfattas.
- Begreppet *lämplig*.
- Exempel på vad som kan utgöra en lämplig risksäkringsstrategi.
- Exempel på dokumentation

Utan föreskrifter saknas en nödvändig koppling mellan EU-rättens krav och den svenska marknadsstrukturen. Cirka 130 elleverantörer som erbjuder fastpris- och mixavtal skulle stå utan förtydligande vägledning kring centrala begrepp, principer och dokumentationskrav. Det riskerar att skapa rättsosäkerhet, ineffektivitet och eventuellt i förlängningen leda till bristande efterlevnad, i synnerhet om förutsättningar på marknaden förändras.

Föreskrifter förenklar en framtida tillsynsprocess, medan nollalternativet lämnar Ei utan tydliga verktyg som kan underlätta uppföljning eller möjligheten att ingripa vid brister.

Elleverantörerna skulle dessutom sakna förberedelse för vad som kan krävas vid en eventuell tillsyn, särskilt vad gäller dokumentation.

Nollalternativet riskerar även att elmarknadsdirektivets bestämmelse inte anses ändamålsenligt genomförd. Sveriges medlemskap i EU innebär en skyldighet att säkerställa att direktiv genomförs korrekt och effektivt. Att avstå från att införa kompletterande föreskrifter kan leda till att EU-kommissionen inleder ett överträdelseförfarande, vilket i förlängningen kan resultera i talan i EU-domstolen och böter. Kommissionen har redan inlett ett ärende mot Sverige för försenad implementering av ändringsdirektivet 2024/1711, och regeringen har i proposition 2025/26:16 föreslagit att Ei ska kunna meddela föreskrifter om risksäkring.

Riskhantering är en prioriterad fråga, både för elkunderna och marknadsaktörerna, och i förlängningen för en väl fungerande elmarknad. Även om marknaden fungerar väl i dagsläget och sannolikt kommer att fortsätta så, är det viktigt att Ei redan nu tydliggör förutsättningarna för att säkerställa långsiktig stabilitet och

förtroende. Annars riskerar Ei och elleverantörerna att gå miste om de nyttor som föreskriften, och i förlängningen elmarknadsdirektivet, syftar till att uppnå.

Sammanfattningsvis innebär nollalternativet:

- Försvårar säkerställandet av efterlevnaden av artikel 18a.
- Otydlighet för elleverantörer kring tillämpning av ellagens och direktivets krav.
- Avsaknad av viktiga begrepp och definitioner i svensk lagstiftning.
- Ineffektivitet och brist på kontrollmöjligheter.
- Elleverantörer saknar förberedelse för eventuell tillsyn.
- Ingen tydlig koppling mellan EU-krav och svensk marknadsstruktur.
- Inga tydliga signaler till elmarknaden om vikten av riskhantering, vilket i förlängningen medför risk för rättsosäkerhet och bristande efterlevnad.
- Risk för bristande implementering kan leda till en överträdelsetalan i EU-domstolen mot Sverige.

Lösningalternativ

Riskhantering anges endast i allmänna råd

Ett alternativ till föreskriftsförslaget är att ta fram allmänna råd. Dessa är visserligen enklare att ändra, eftersom Ei kan justera dem genom en enklare process. De är dock inte rättsligt bindande, vilket innebär att de saknar normativ kraft och inte kan ligga till grund för tillsyn, förelägganden eller viten.

Eftersom allmänna råd endast uttrycker myndighetens uppfattning om vad som är lämpligt för att uppfylla en viss regel, kan Ei inte utöva tillsyn över dem. Det innebär att om en elleverantör väljer att avvika från råden, finns inga rättsliga verktyg för att ingripa – även om avvikelsen innebär en risk för konsumenterna eller marknadsfunktionen.

Även om Ei i nuläget inte ser några problem med hur riskerna hanteras på elleverantörsmarknaden, är det strategiskt mer effektivt att redan från början välja

en regleringsform som möjliggör och förenklar tillsyn om behovet skulle uppstå i framtiden. Föreskrifter ger denna flexibilitet och säkerställer att Ei har ett ytterligare rättsligt stöd för att agera vid brister.

Därtill sänder föreskrifter en tydligare signal – både till marknadsaktörer och till EU-kommissionen – om att Sverige är noga med att genomföra elmarknadsdirektivets bestämmelser på ett för Sverige ändamålsenligt sätt. Allmänna råd saknar denna tydlighet och kan uppfattas som för informativa snarare än normativa, vilket riskerar att försvaga direktivets genomslag.

Eftersom föreskrifterna föreslås kompletteras med information på Ei:s webbplats, finns redan ett tillräckligt underlag i informationsform. Att därutöver införa allmänna råd skulle vara överflödigt och eventuellt skapa oklarhet kring regelverkets status.

Sammantaget bedömer Ei att enbart allmänna råd inte utgör ett fullgott alternativ till föreskrifter i detta sammanhang.

Tillsyn av elleverantörer

Ett alternativ till föreskriftsförslaget är att bedriva en aktiv och löpande tillsyn av elleverantörers hantering av risker enbart utifrån bestämmelserna i ellagen. Praxis kommer då så småningom att tydliggöra hur regelverket ska tolkas. Detta kommer dock ta längre tid och resurser i anspråk än att utfärda föreskrifter. Det alternativet framstår därför varken som motiverat eller proportionerligt.

Marknaden uppvisar i dagsläget inga indikationer på behovet av sådan kontroll. Ei:s kartläggning i denna utredning visar att de granskade elleverantörerna generellt har fungerande strategier för att hantera prisrisker och att deras förutsättningar att klara höga elpriser är tillräckliga. Ei kan alltid välja att utöva tillsyn – händelsestyrd, stickprovsbaserad eller planerad – och föreskrifterna underlättar sannolikt bara denna tillsyn.

Att i nuläget prioritera att ta fram en tillsynsprocess för denna ärendetyp och därefter bedriva löpande tillsyn skulle medföra kostnader och resursåtgång för både Ei och de berörda elleverantörerna. För Ei skulle det krävas att en ny tillsynsprocess utformas, bemannas och förvaltas, vilket, mot bakgrund av antalet aktörer det handlar om, skulle innebära behov av betydande resurser. För elleverantörerna innebär tillsynen ökade administrativa bördor. Att skapa

tydlighet genom föreskrifter om reglernas innebörd framstår därför som ett mera kostnadseffektivt alternativ.

Kartläggningen av den svenska marknaden visar att tillgången till risksäkringsverktyg och en fungerande konkurrens är de mest effektiva mekanismerna för att uppnå målen i artikel 18a.1. Fokus bör därför ligga på att stärka dessa förutsättningar.

Artikel 18a.1 möjliggör ett gradvis införande, där reglering och kontroll kan utvecklas över tid i takt med att marknadsförhållanden förändras.

Mot denna bakgrund bedömer Ei att en aktiv tillsynsprocess utifrån enbart ellagens övergripande bestämmelse för närvarande inte är ett lämpligt alternativ.

Reglering i föreskrifter

Ei gör följande bedömning vad gäller avvägningen mellan att införa detaljerade föreskriftskrav eller mer övergripande krav.

Detaljerade eller mer övergripande krav i föreskrifter

Ei har övervägt om föreskrifterna ska innehålla detaljerade krav på specifika risksäkringsstrategier eller vara mer övergripande och definiera principer och exempel.

Detaljerade krav skulle innebära att Ei föreskriver exakt vilka strategier och åtgärder elleverantörer måste tillämpa. Detta skulle dock vara djupt ingripande i företagens affärsstrategier och kunna medföra betydande kostnader, särskilt för mindre aktörer. En sådan reglering riskerar att störa en välfungerande marknad och skapa administrativa bördor som inte står i proportion till nyttan.

Ei föreslår därför övergripande föreskrifter som:

- Anger principer för lämplig riskhantering
- Exemplifierar fungerande risksäkringsstrategier
- Ger flexibilitet för olika affärsmodeller
- Möjliggör anpassning till förändrade marknadsförhållanden

Denna ansats är mer ändamålsenlig och proportionerlig än detaljstyrning. En fullständig proportionalitetsbedömning av den valda lösningen redovisas i avsnitt "proportionalitetsbedömning av föreskrifterna".

Kartläggningen av den svenska marknaden visar att tillgången till risksäkringsverktyg och en fungerande konkurrens är de mest effektiva mekanismerna för att uppnå målen i artikel 18a.1. Fokus bör därför ligga på att stärka dessa förutsättningar, snarare än att kontrollera och likrikta enskilda elleverantörers strategier.

Beskrivning av förslaget

Förslag på föreskriftstext

Nedan presenteras Ei:s förslag till ny föreskrift med namnet "Energimarknadsinspektionens föreskrifter om elleverantörers strategier och åtgärder vid hantering av risker". Föreskriften är indelad i tre kapitel och återges samt förklaras närmre under respektive kapitelrubrik.

Föreskriftens disposition är följande:

1 kap. Inledande bestämmelser

2 kap. Definitioner

3 kap. Elleverantörers hantering av risker när leveransavtal med fast löptid och pris erbjuds

Kapitel 1 Inledande bestämmelser

Kapitlet innehåller inledande bestämmelser om tillämpningsområde och syfte. Dessutom anges att föreskrifterna kompletterar annan lagstiftning.

Artikel 18a.1 framhåller att Ei ska säkerställa att elleverantörer använder sig av lämpliga risksäkringsstrategier och vidtar rimliga åtgärder. I 29 a § ellagen beskrivs de krav som ställs på elleverantörerna. Föreskrifternas syfte är därför också att Ei ska kunna säkerställa efterlevnaden genom att förtydliga för elleverantörer ge viss kompletterande information.

1 § Dessa föreskrifter kompletterar 9 kap. 29 a § ellagen (1997:857).

2 § Dessa föreskrifter avser elleverantörer som erbjuder avtal om leverans av el med fast löptid och fast pris.

3 § Föreskrifternas syfte är att säkerställa att elleverantörer har lämpliga risksäkringsstrategier och vidtar rimliga åtgärder för att begränsa risken för utebliven leverans.

Kapitel 2 Definitioner

Detta kapitel innehåller definitioner av viktiga begrepp kopplade till hantering av risker. Vissa av begreppen kommer ursprungligen från ellagen men har tydliggjorts ytterligare för att minimera riskerna för felaktiga tolkningar. Det föreslås därutöver ett stort antal begrepp som varken återfinns i ellagen eller elmarknadsdirektivet. Definitionerna medför inga konsekvenser, utan syftar till att förtydliga vissa begrepp relaterade till hantering av risker. Dessa begrepp och definitioner kodifierar endast befintlig terminologi som används av aktörer på den svenska elleverantörsmarknaden.

1 § I dessa föreskrifter avses med

Elanvändare: Den som enligt avtal med distributionsnätsföretaget tar ut el från elnätet i en eller flera uttagspunkter.

Elleverantör: Den som yrkesmässigt levererar el.

Leveransavtal med fast löptid och pris: Ett avtal om leverans av el mellan en elleverantör och en elanvändare som garanterar oförändrade avtalsvillkor under avtalets löptid. Leveransavtalet kan också innehålla en del där priset är flexibelt.

Prisrisk: Den finansiella risk som uppstår till följd av variationer i elpriset såväl över tid som mellan elområden vid ingåendet av leveransavtal med fast löptid och pris.

Prissäkring lika-för-lika: En risksäkringsstrategi enligt vilken elleverantören, vid ingående av leveransavtal med fast löptid och pris med elanvändare, samtidigt ingår ett motsvarande säkringsavtal på elmarknaden. Säkringsavtalet ska avse samma beräknade volym, tidsperiod och prisstruktur som leveransavtalet med elanvändaren, i syfte att eliminera prisrisk och volymrisk.

Profilrisk: Den finansiella risk som uppstår till följd av skillnaden mellan det förväntade månadsmedelpriset för el på den relevanta handelsplatsen baserat på en förväntad förbrukningsprofil och den faktiska kostnad som uppkommer vid avräkning baserat på elanvändarens individuella förbrukningsprofil. Risker är hänförliga till variationer i elanvändarens förbrukningsmönster samt till prisfluktuationer på spotmarknaden under den tidsperiod då ett leveransavtal med fast löptid och pris är giltigt. Profilrisk kan uppstå på kvartstims-, dags- eller månadsnivå i de fall elanvändarens faktiska förbrukning avviker från den prognostiserade förbrukningsprofil som legat till grund för prissäkringen.

Riskpolicy: Avser en policy som tas fram av elleverantören och som anger principer, riktlinjer och förfaranden för identifiering, hantering, rapportering och uppföljning av risker i verksamheten. Syftet med riskpolicy är att säkerställa en strukturerad och ändamålsenlig riskhantering som bidrar till att begränsa finansiella och operativa risker samt främja en stabil och långsiktigt hållbar elhandelsverksamhet.

Risksäkringsstrategi: En strukturerad metod för att identifiera och hantera elleverantörens finansiella risker som uppstår i samband med tillhandahållandet av leveransavtal med fast löptid och pris. En lämplig risksäkringsstrategi beaktar rimliga åtgärder för att säkerställa att elleverantören har kapacitet att fullgöra sina åtaganden. En risksäkringsstrategi tar hänsyn till förändrade produktions- och förbrukningsmönster eller andra osäkerhetsfaktorer som påverkar elprisen och volatiliteten.

Valutarisk: Den finansiella risk som uppstår till följd av att avtal om köp eller försäljning av el ingås i en annan valuta än den som används för redovisning eller betalning. Risker uppkommer genom förändringar i valutakursen mellan avtalsvalutan och redovisningsvalutan under avtalets löptid, vilket kan påverka elleverantörens kostnader eller intäkter.

Volymrisk: Den finansiella risk som uppstår när faktisk elanvändning avviker från den volym som prognostiserats vid ingående av leveransavtal med fast löptid och pris. Risker uppkommer

till följd av att elleverantören kan behöva köpa eller sälja en större eller mindre mängd el än vad som säkrats, vilket kan medföra kostnader eller intäktsbortfall beroende på rådande marknadspris. Volymrisk kan uppstå på kvarts-, tims-, dags- eller månadsnivå och är särskilt relevant vid avtal med fast löptid och pris, där avvikelser från förväntad volym påverkar den finansiella nettoeffekten av säkringen.

Kapitel 3 Elleverantörers hantering av risker när leveransavtal med fast löptid och pris erbjuds

1 § En elleverantör ska ha lämpliga strategier för att begränsa den risk som händelser på grossistmarknaden för el kan innebära för elleverantörens förutsättningar att fullgöra sina åtaganden. En elleverantör ska också vidta rimliga åtgärder för att begränsa risken för utebliven leverans. Lämpliga strategier och rimliga åtgärder ska grunda sig på följande principer:

- Riskhantering utgör en integrerad del av den affärsmässiga styrningen och bidrar till elleverantörens finansiella robusthet.
- Risksäkring sker i syfte att uppfylla avtalsenliga leveransåtaganden inom ramen för det beslutade riskmandatet.
- Risker identifieras, analyseras, hanteras och följs upp på ett systematiskt sätt.
- Elleverantören hanterar risker för att motverka negativa effekter av osäkerhetsfaktorer som påverkar elprisenivån och volatiliteten.

Den inledande paragrafens första två meningar anger, i enlighet med 29 a § ellagen, de krav som ställs på elleverantörer vid hantering av risker; dels i form av strategier, dels i form av åtgärder. Ei har valt att inte definiera vad som avses med 'utebliven leverans'. Förarbetena och elmarknadsdirektivet ger i nuläget inte tillräcklig vägledning. Ei inväntar därför vägledning från Europeiska kommissionen och kommer därefter att informera på Ei:s webbplats.

Ordet "lämpliga" har uttryckligen tagits med för att tydliggöra kravet. Termen återfinns i 18a.1 i elmarknadsdirektivet men inte i ellagens motsvarighet.

Vidare anges principer som ska ligga till grund för lämpliga strategier och rimliga åtgärder. Detta utgör ett komplement till övrig lagstiftning och beskriver vilka grundläggande principer som ska iakttas. Principerna har identifierats under kartläggningen av de svenska elleverantörernas riskhantering. Denna del utgör det enda nya kravet på elleverantörerna, men baseras på principer som Ei bedömt redan tillämpas på den svenska elleverantörsmarknaden och utgör branschpraxis.

2 § En elleverantörs strategier och åtgärder enligt 1 § bör kontinuerligt dokumenteras och innehålla information om följande:

1. en riskpolicy avseende den del som beskriver leveransavtal med fast löptid och pris,
2. en beskrivning av elleverantörens hantering av risker vid tillhandahållande av leveransavtal med fast löptid och fast pris, inklusive en redogörelse för tillämpade risksäkringsstrategier och åtgärder, exempelvis:
  - a) prissäkring lika-för-lik,
  - b) hantering av prISRISK, profilrisk, valutarisk och volymrisk avseende leveransavtal med fast löptid och pris, och

c) information som kompletterar den enligt 6 kap. 1 § tredje stycket årsredovisningslagen (1995:1554) i årsredovisningen lämnade beskrivningen av elleverantörens riskhantering och strategier, i den utsträckning sådan information är relevant för Energimarknadsinspektionens bedömning av verksamhetens finansiella stabilitet och regelefterlevnad.

Paragrafens innebörd och syfte

Den andra paragrafen anger att strategier och åtgärder enligt 1 § kontinuerligt bör dokumenteras och att dokumentationen, när den upprättas, bör innehålla den information som anges i paragrafen. Paragrafens syfte är att:

- ange att riskhantering bör dokumenteras,
- exemplifiera vad som utgör lämplig riskhantering, samt
- tydliggöra att information som kompletterar 6 kap. 1 § årsredovisningslagen kan vara relevant för Ei:s bedömning av verksamhetens riskhantering.

Nuvarande efterlevnad

Ei:s kartläggning visar att 29 av 32 granskade elleverantörer redan dokumenterar sin riskhantering i årsredovisningen.

Koppling till årsredovisningslagen

Större företag (minst två av följande kriterier: >50 anställda, balansomslutning >40 mnkr, nettoomsättning >80 mnkr) ska redan i dag i förvaltningsberättelsen lämna väsentliga upplysningar om finansiell riskstyrning, tillämpade säkringsprinciper samt exponering för pris-, kredit-, likviditets- och kassaflödesrisker. Föreskriften hänvisar därför till denna bestämmelse för att göra kopplingen till riskhanteringsdokumentation tydlig.

Tillämpningsområde

2 § i föreskriften är inte begränsad till större företag utan omfattar samtliga elleverantörer, oavsett storlek, som erbjuder fastpris- eller mixavtal.

Karaktären på exemplen

Den icke-uttömmande listan i 2 § utgör exempel på strategier och åtgärder som identifierats i kartläggningen och bedömts som lämpliga och rimliga. Listan är vägledande och lämnar utrymme för flexibilitet.

Syftet är vidare att klargöra för elleverantörerna att myndigheten förväntar sig att dokumentation – av det slag som anges i paragrafen eller motsvarande – ska kunna tillhandahållas vid en eventuell tillsyn.

Formuleringen "bör" används eftersom:

- Dokumentation i sig inte är en förutsättning för att strategier och åtgärder bedöms leva upp till lämplighets- och rimlighetskraven i art. 18a i elmarknadsdirektivet eller ellagens motsvarighet
- Att formulera 2 § såsom ett absolut dokumentationskrav saknar direkt lagstöd i elmarknadsdirektivet och ellagen och täcks inte heller av årsredovisningslagens relevanta bestämmelser
- "Bör"-formuleringen i kombination med 2 § d klargör att dokumentationen bör innehålla information som är relevant för Ei:s eventuella bedömning av verksamhetens finansiella stabilitet och regelefterlevnad
- Det skapar förutsägbarhet för vad Ei kan begära vid tillsyn utan att i onödan skapa en absolut skyldighet som skulle öka den administrativa bördan

Se avsnitt "proportionalitetsbedömning av föreskrifterna" för en fullständig analys av detta val.

De nya föreskrifternas karaktär och omfattning

Föreskrifterna syftar till att konkretisera vad som utgör en lämplig hantering av risker, utan att föreskriva specifika strategier eller åtgärder. Genom att utgå från metoder och verktyg som redan används av svenska elleverantörer, säkerställs att regleringen är förankrad i marknadens verklighet.

Föreskrifterna bygger på en grundlig kartläggning av den svenska elleverantörsmarknaden, som visar att marknaden är välfungerande och konkurrensutsatt, och att elleverantörerna har tillgång till effektiva och lämpliga risksäkringsstrategier.

Genom att komplettera ellagen och elmarknadsdirektivet med föreskrifter, skapas en tydlig ram som ger elleverantörerna vägledning. Föreskrifterna:

- Återger centrala begrepp och definitioner som redan används på elmarknaden

- Tydliggör grundläggande principer och strategier som identifierats som vedertagna i branschen
- Innehåller exempel på dokumentation som bör finnas tillgänglig vid eventuell tillsyn
- Skapar förutsägbarhet utan att föreskriva specifika strategier

Föreskrifterna sänder en tydlig signal till elleverantörer om att Sverige tar riskhanteringsfrågor på allvar, samtidigt som de bekräftar för svenska elleverantörer att deras nuvarande hantering är rimlig, korrekt och lämplig.

Regleringen kompletteras med information på Ei:s webbplats samt en intern aktivitet där Ei aktivt bevakar marknadsutvecklingen.

En fullständig bedömning av föreskrifternas proportionalitet redovisas i avsnitt "proportionalitetsbedömning av föreskrifterna".

Ei:s kompletterande bevakning

Ei har en tillsynsstrategi och en tillsynsplan som uppdateras årligen. Vid behov kan därför föreskrifterna följas upp i enlighet med dessa. Föreskrifterna kompletteras med en aktiv och kontinuerlig bevakning av den svenska elleverantörsmarknaden, vilket utgör en viktig del av Ei:s strategi för att säkerställa att riskhanteringen förblir ändamålsenlig över tid. Bevakningen möjliggör en intern kontroll av föreskrifternas efterlevnad och marknadspåverkan.

En sådan bevakning består i att Ei i ett första steg genomför en årlig kontroll av:

- Herfindahl-Hirschman Index (HHI) för att mäta graden av marknadskoncentration på elleverantörsmarknaden
- Granskning av statistik från SCB om andelen fastpris- och mixavtal
- Kontroll av konkurser bland elleverantörer

Om Ei identifierar förändringar på marknaden som tyder på en försämrad risksäkring hos elleverantörerna, genomför Ei i ett andra steg, en fördjupad analys

av omständigheterna. Denna analys syftar till att bedöma om marknadsförändringen innebär ett nytt behov som motiverar ytterligare åtgärder.

En kontroll eller fördjupad analys kan även initieras av externa signaler, exempelvis tips eller indikationer från samhället om bristande riskhantering.

Beroende på analysens resultat kan Ei vidta riktade och proportionerliga ingripanden. Det kan exempelvis innebära att en planerad eller indikationsstyrd tillsyn inleds med syftet att mer effektivt följa upp berörda elleverantörers riskhantering. Alternativt kan Ei genomföra olika typer av informationsinsatser för att stödja marknadsaktörerna i att upprätthålla korrekt praxis.

Denna modell möjliggör en flexibel och behovsstyrd reglering, där föreskrifterna utgör en stabil grund, samtidigt som Ei har beredskap att agera om marknadsförutsättningarna förändras. Det säkerställer att regleringen är dynamisk, kostnadseffektiv och anpassad till den svenska marknadens utveckling och behov. Bevakningen är utformad för att vara proaktiv och flexibel och utgör ett centralt verktyg för att följa marknadens utveckling utan att belasta aktörerna med onödiga krav.

Bevakningen medför att en årlig uppföljning och utvärdering av föreskriften görs (utvärderingen redovisas i avsnitt "utvärdering och uppföljning").

Mer om Ei:s interna bevakning

Den fördjupade analysen kan omfatta:

- Granskning av elleverantörers årsredovisningar för att bedöma företagens soliditet
- Analys av prissättning på fastpris- och mixavtal via Elpriskollen
- Kontroll av om nya risksäkringsstrategier har tillkommit
- Grundlig bedömning av konkurrenssituationen på marknaden

Om analysen visar på brister kan Ei vidta åtgärder såsom:

- A) Införa en tillsynsprocess, exempelvis stickprovskontroller eller inrapporteringskrav.
- B) Informationsinsatser, riktade till elleverantörer via webbplats eller direkt kommunikation.

C) Se över och uppdatera föreskrifterna.

Om behovet uppstår kan bevakningen även innefatta en mer omfattande och löpande uppföljning av vissa utvalda elleverantörer, särskilt de som erbjuder de lägsta priserna för fastpris- och mixsavtal. Genom att följa dessa aktörer mer noggrant kan Ei snabbt identifiera och reagera på bristande riskhantering, vilket stärker marknadens motståndskraft och förtroende.

Denna modell möjliggör en dynamisk och behovsstyrd reglering, där Ei kan agera proportionerligt utifrån faktiska marknadsförhållanden, utan att belasta aktörerna i onödan.

Den interna bevakningen utgör därmed ett viktigt komplement till föreskrifterna och bidrar till att säkerställa att riskhanteringen på den svenska elmarknaden förblir robust, lämplig och ändamålsenlig.

Information på ei.se

Vi föreslår också att föreskrifterna kompletteras med information på Ei:s hemsida kombinerat med ytterligare hänvisningar till aktuella rapporter, kommissionens ställningstaganden och vägledningar (som förväntas att publiceras under våren 2026) samt relevanta förarbeten.

Proportionalitetsbedömning av föreskrifterna

Ei har genomfört en proportionalitetsbedömning för att säkerställa att föreskrifterna inte medför mer långtgående kostnader eller begränsningar än vad som är nödvändigt för att uppnå syftet med regleringen.

Syftet med föreskrifterna

Föreskrifternas syfte är att:

- Säkerställa att EU-rättens krav enligt artikel 18a i elmarknadsdirektivet är anpassade till svenska marknadsförhållanden
- Förtydliga vad som utgör lämplig riskhantering genom att skapa en rättslig ram för elleverantörerna
- Skydda konsumenter från oseriösa aktörer och undvika att kostnader vältras över på elanvändare
- Skapa rättslig förutsägbarhet för elleverantörer

Bedömning av nödvändighet

Är föreskrifter nödvändiga?

Ei bedömer att föreskrifter är nödvändiga av följande skäl:

1. **Rättsosäkerhet utan förtydligande:** Kompletterande lagstiftning krävs eftersom enbart bestämmelsen i ellagen är otillräcklig för att säkerställa korrekt och enhetlig tillämpning.

Ellagens bestämmelser i 9 kap. 29 a § är övergripande och saknar väsentliga förtydliganden om vad som kan utgöra lämpliga strategier och rimliga åtgärder. Utan föreskrifter riskerar elleverantörer att inte få någon vägledning.

2. **Förebyggande funktion:** Även om den svenska marknaden fungerar väl idag, behövs tydliga ramar för att säkerställa fortsatt stabilitet vid förändrade marknadsförhållanden.

Alternativa lösningar är otillräckliga:

- Allmänna råd saknar normativ kraft och kan inte ligga till grund för tillsyn
- Enbart tillsyn utan föreskrifter skulle vara mer resurskrävande och skapa större osäkerhet

Bedömning av ändamålsenlighet

Är föreskrifterna ändamålsenliga?

Ja. Föreskrifterna är utformade för att på ett effektivt sätt uppnå syftet:

1. **Kodifiering av befintlig praxis:** Föreskrifterna bygger på riskhantering och principer som redan används på den svenska marknaden, vilket säkerställer att de är praktiskt tillämpbara.
2. **Tydlighet genom definitioner:** Genom att definiera centrala begrepp skapas en gemensam terminologi som underlättar kommunikation och efterlevnad.
3. **Flexibilitet:** Föreskrifterna anger principer och exempel snarare än detaljerade krav, vilket ger elleverantörer utrymme att anpassa riskhanteringen till sin affärsmodell.

4. **Kompletterande bevakning:** Den årliga bevakningen av marknaden möjliggör anpassning av regleringen vid förändrade förhållanden utan att belasta aktörerna i onödan.

Bedömning av proportionalitet i snäv mening

Är föreskrifterna proportionerliga i förhållande till syftet?

Ja. Ei har vidtagit flera åtgärder för att inte gå längre än vad som nödvändigt:

1. Anpassning till svensk marknadsstruktur

Åtgärd: Föreskrifterna är utformade utifrån den svenska marknads särskilda förutsättningar.

Motivering:

- Fastpris- och mixavtal utgör endast knappt 17% av elvolymerna i Sverige
- Inga svenska elleverantörer har gått i konkurs på grund av bristande risksäkring, inte ens under energikrisen
- Marknaden präglas av god konkurrens (HHI ca 715)

Effekt: Undviker att importera lösningar från länder med andra marknadsförutsättningar, vilket skulle skapa felaktiga förutsättningar för svenska elleverantörer och även kunna skapa onödiga kostnader.

2. Minimalt ingripande i affärsstrategier

Åtgärd: Föreskrifterna ställer inte krav på specifika risksäkringsstrategier.

Motivering:

- Riskhantering är en kärnkomponent i elleverantörers affärsverksamhet
- Detaljstyrning skulle vara oproportionerligt ingripande och riskera att störa en välfungerande marknad
- Föreskrifterna ger vägledning utan att begränsa företagens strategiska frihet

Jämförelse med alternativ: Krav på specifika strategier skulle:

- Inte vara motiverat utifrån Ei:s kartläggning
- Kunna medföra betydligt högre kostnader för anpassning, i synnerhet för mindre elleverantörer
- Riskera att missgynna vissa affärsmodeller
- Minska innovationsutrymmet på marknaden

3. "Bör" istället för "ska" ifråga om dokumentation

Åtgärd: Dokumentation som exemplifieras i 3 kap. 2 § är formulerat som "bör" snarare än "ska".

Motivering:

- Dokumentation i sig är inte en förutsättning för att strategier och åtgärder ska vara lämpliga
- Att formulera 2 § såsom ett absolut dokumentationskrav saknar direkt lagstöd i elmarknadsdirektivet och ellagen och täcks inte heller av årsredovisningslagens relevanta bestämmelser
- "Bör"-formuleringen skapar förutsägbarhet för vad Ei kan begära vid tillsyn, utan att skapa en absolut skyldighet

Effekt: Minskar den administrativa bördan samtidigt som det tydliggör förväntningar.

4. Bevakning istället för löpande tillsyn

Åtgärd: Ei väljer att komplettera föreskrifterna med årlig bevakning av marknaden snarare än löpande tillsyn av alla elleverantörer.

Motivering:

- Kartläggningen visar att marknaden fungerar väl

- Löpande tillsyn av cirka 130 företag skulle vara resurskrävande för både Ei och elleverantörer och en tillsyn kan inte motiveras i nuläget eftersom behovet inte finns
- Bevakning möjliggör riktade och proaktiva insatser vid behov

Kostnadseffekt:

- Bevakning: ca 21 000 kr/år för Ei, ingen löpande kostnad för elleverantörer
- Löpande tillsyn: skulle kräva betydande resurser från både Ei och elleverantörerna

Sammanvägd bedömning

Ei bedömer att föreskrifterna är proportionerliga eftersom:

1. **Nödvändighet:** Föreskrifter behövs för att anpassa de EU-rättsliga kraven till svenska marknadsförhållanden och skapa rättslig förutsägbarhet.
2. **Ändamålsenlighet:** Utformningen säkerställer att syftet uppnås på ett effektivt sätt genom att bygga på befintlig marknadspraxis.
3. **Proportionalitet i snäv mening:** De åtgärder som vidtagits för att minimera kostnader och begränsningar innebär att:
  - Kostnadsökningen för elleverantörer är marginell (12 500–55 000 kr i engångskostnad för de få som behöver uppdatera sina strategier och 2 500–6 500 kr/år i löpande kostnader)
  - Administrativa bördor minimeras genom flexibilitet och "bör"-formuleringar
  - Ingen detaljstyrning av affärsstrategier sker
  - Bevakning används istället för resurskrävande tillsyn
4. **Alternativa lösningar:** Mindre ingripande alternativ (allmänna råd, ingen reglering) skulle inte uppnå syftet, medan mer ingripande alternativ (detaljerade krav, löpande tillsyn) skulle medföra oproportionerliga aktiviteter i nuläget och leda till högre kostnader

5. Särskild hänsyn till små företag

Ei har beaktat att mindre elleverantörer kan påverkas mer av föreskrifterna än större aktörer bland annat eftersom de inte omfattas av dokumentationskraven enligt årsredovisningslagen. För att säkerställa proportionalitet har följande beaktats:

- **Flexibilitet:** Inga specifika krav på omfattning eller format för dokumentation
- **Ingen löpande rapportering:** Dokumentation behöver endast finnas tillgänglig vid eventuell tillsyn
- **Vägledning:** Kompletterande information på Ei:s webbplats ger stöd vid implementering

Kostnadsperspektiv: En engångskostnad uppgående till 12 500–55 000 kr och löpande årliga kostnader uppskattas till cirka 2 500–6 500 kr. Dessa bedöms som rimliga även för mindre aktörer, särskilt eftersom:

- De flesta redan risksäkrar sig på ett lämpligt sätt
- Större delen av kostnaden är engångsbaserad
- Alternativet skulle kunna medföra större kostnader till följd av rättsosäkerhet och risk för felaktig tillämpning

Slutsats

Föreskrifterna uppfyller proportionalitetskravet i 7 § 3 förordningen om konsekvensutredningar. De medför inte mer långtgående kostnader eller ingripanden än vad som är nödvändigt för att uppnå syftet att säkerställa lämplig riskhantering hos elleverantörer i enlighet med EU-rätten.

Rättsliga förutsättningar

Överensstämmelse med EU-regler

Det reviderade elmarknadsdirektivet

Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/944 av den 5 juni 2019 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om ändring av direktiv

2012/27/EU (elmarknadsdirektivet) trädde i kraft den 4 juli 2019. Direktivet ändrades senast genom Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/1711 av den 13 juni 2024 om ändring av direktiven (EU) 2018/2001 och (EU) 2019/944 vad gäller förbättring av utformningen av unionens elmarknad (ändringsdirektivet). Ändringsdirektivet innehåller bland annat nya krav när det gäller hantering av risker för elleverantörer. De nya riskhanteringskraven förs in i en ny bestämmelse, artikel 18a.

Artikel 18a

Hantering av risker för leverantörer

1. Tillsynsmyndigheterna, eller, i de fall en medlemsstat utsett en alternativ oberoende behörig myndighet för detta ändamål, en sådan utsedd behörig myndighet, ska med beaktande av leverantörens storlek eller marknadsstrukturen, och i relevanta fall genom att utföra stresstester, säkerställa att leverantörer

a) har infört och genomför lämpliga risksäkringsstrategier för att begränsa den risk som förändringar i elförsörjningen i grossistledet innebär för den ekonomiska bärkraften hos deras avtal med kunder, samtidigt som likviditeten och prissignalerna från kortsiktiga marknader upprätthålls,

b) vidtar alla rimliga åtgärder för att begränsa risken för försörjningsavbrott.

2. Leverantörernas risksäkringsstrategier kan omfatta användning av energiköpsavtal, enligt definitionen i artikel 2.77 i förordning (EU) 2019/943 (elmarknadsförordningen), eller andra lämpliga instrument, såsom terminskontrakt. Om det finns tillräckligt utvecklade marknader för energiköpsavtal som möjliggör effektiv konkurrens får medlemsstaterna kräva att en andel av leverantörernas riskexponering för förändringar i grossistpriserna på el täcks med hjälp av energiköpsavtal för el producerad från förnybara energikällor som motsvarar varaktigheten för leverantörernas riskexponering på konsumentens sida, under förutsättning att unionens konkurrensrätt följs.

3. Medlemsstaterna ska sträva efter att säkerställa tillgången till risksäkringsprodukter för medborgarenergigemenskaper och gemenskaper för förnybar energi och att skapa nödvändiga villkor för detta ändamål.

Preambeln (18) i ändringsdirektivet

SV: Om leverantörerna inte säkerställer att deras elportfölj är tillräckligt risksäkrad kan förändringar i grossistpriserna på el innebära en finansiell risk för dem och leda till konkurser och att kostnaderna vältras över på konsumenterna och andra nätanvändare.

Leverantörerna bör därför vara risksäkrade på lämpligt sätt när de erbjuder avtal om leverans av el med fast löptid och fast pris. En lämplig risksäkringsstrategi bör beakta leverantörernas tillgång till sin egen produktion och dess kapitalisering samt dess exponering för förändringar i grossistmarknadspriserna, leverantörernas storlek eller marknadsstrukturen. Förekomsten av lämpliga risksäkringsstrategier kan säkerställas genom allmänna regler som övervakas utan att det görs någon särskild översyn av enskilda leverantörers positioner eller strategier. Stresstester och rapporteringskrav för leverantörer skulle kunna vara verktyg för att bedöma leverantörernas risksäkringsstrategier.

ENG: When suppliers do not ensure that their electricity portfolio is sufficiently hedged, changes in wholesale electricity prices can leave them financially at risk and can result in their failure and their passing on costs to consumers and other network users. Hence, suppliers should be appropriately hedged when offering fixed-term, fixed-price electricity supply contracts. An appropriate hedging strategy should take into account the suppliers access to its own generation and its capitalisation as well as its exposure to changes in wholesale market prices, the size of the supplier or the market structure. The existence of appropriate hedging strategies can be ensured by general rules overseen without undertaking a specific review of the positions or strategies of individual suppliers. Stress tests and reporting requirements on suppliers could be tools by which to assess supplier hedging strategies.

Ei bedömer att förslaget överensstämmer med artikel 18a och de tillhörande skälen i elmarknadsdirektivet och ger ytterligare förutsättningar för elleverantörer att leva upp till kraven i direktivet.

Sveriges medlemskap i EU innebär en skyldighet att säkerställa att direktiv genomförs korrekt och effektivt. Genom att utgå från metoder och verktyg som redan används av svenska elleverantörer, säkerställs att regleringen är förankrad i marknadens verklighet och inte innebär onödiga ingrepp i företagens affärsstrategier. Föreskrifterna skapar den nödvändiga kopplingen mellan EU-rättens krav och den svenska marknadsstrukturen.

Nya bestämmelser i ellagen

De bestämmelser som införlivar artikel 18a.1 i ellagen är följande:

Hantering av risker

9 kap. 29 a § En elleverantör ska

1. ha strategier för att begränsa den risk som händelser på grossistmarknaden för el kan innebära för leverantörens förutsättningar att fullgöra sina åtaganden, och

2. vidta rimliga åtgärder för att begränsa risken för utebliven leverans.

Bemyndiganden som myndighetens beslutanderätt grundar sig på

Ei:s bemyndigande framgår av följande bestämmelser:

9 kap. 29 b § ellagen

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. strategier och åtgärder enligt 29 a §, och
2. skyldighet för elleverantörer att göra stresstester för att bedöma lämpliga strategier och åtgärder.

I förarbeten till den nya bestämmelsen framgår att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om elleverantörernas hantering av risker. Den ska ses mot bakgrund av artikel 18a i det reviderade elmarknadsdirektivet. Med stöd av första punkten kan föreskrifter meddelas för att säkerställa att elleverantörerna har lämpliga risksäkringsstrategier.

Energimarknadsinspektionen utövar tillsyn över att sådana föreskrifter följs (12 kap. 1 § andra stycket). Stresstester för elleverantörer kan vara ett verktyg för att bedöma leverantörernas risksäkringsstrategier. Föreskrifter om sådana tester kan meddelas med stöd av andra punkten.

Enligt 24 a § i förordning (2023:242) om leverans av el och aggregeringstjänster får Ei meddela föreskrifter om strategier, åtgärder och stresstestning. Bestämmelsen förväntas träda i kraft den 1 januari 2026 med följande lydelse:

Hantering av risker

24 a §

Energimarknadsinspektionen får meddela föreskrifter om

1. strategier och åtgärder enligt 9 kap. 29 a § ellagen (1997:857), och
2. skyldighet för elleverantörer att göra stresstester för att bedöma strategier och åtgärder.

Bedömning av miniminivå

Ei bedömer att föreskrifterna inte går utöver miniminivån i artikel 18a i elmarknadsdirektivet eftersom föreskrifterna:

- Konkretiserar vad som utgör "lämpliga risksäkringsstrategier" enligt artikel 18a.1, utan att kräva specifika risksäkringsstrategier
- Exemplifierar metoder och beskriver principer som redan används på den svenska marknaden och är branschpraxis
- Anpassar genomförandet till svensk marknadsstruktur, vilket direktivet uttryckligen medger och efterfrågar

De anpassningar som gjorts till svenska förhållanden (t.ex. fokus på lika-för-lika-strategin) motiveras av att den svenska marknaden har andra förutsättningar än många andra EU-länder, vilket är tillåtet enligt direktivbestämmelsens flexibla utformning.

Regeringens medgivande

Enligt 14 § förordningen om konsekvensutredningar ska en myndighet inhämta regeringens medgivande innan den beslutar om föreskrifter vars tillämpning bedöms leda till inte oväsentligt ökade kostnader för staten, kommuner eller regioner.

Ei bedömer att föreskrifterna inte leder till sådana kostnader:

- Föreskrifterna riktar sig till elleverantörer (privata företag)
- Inga nya uppgifter eller skyldigheter läggs på offentlig sektor
- Ei:s kostnader för bevakning (21 000 kr/år) är marginella

Regeringens medgivande behöver därför inte inhämtas.

Konsekvenser för elleverantörer

Påverkan på elleverantörers löpande och administrativa kostnader

Föreskrifterna berör främst de cirka 130 elleverantörer som erbjuder fastpris- eller mixavtal. Föreskrifterna kan också påverka de cirka 20 elleverantörer som i dagsläget inte erbjuder fastpris- eller mixavtal eller helt nya aktörer.

Konsekvenserna varierar beroende på elleverantörernas nuläge och delas in i följande kategorier:

1. Elleverantörer med befintliga och lämpliga risksäkringsstrategier

Engångskostnad: Ingen eller försumbar
Löpande kostnad: Ingen eller försumbar

Ei:s kartläggning av den svenska elleverantörsmarknaden visar att svenska elleverantörer redan har risksäkringsstrategier som bedöms vara lämpliga. Vidare konstateras att marknaden är välfungerande och konkurrensutsatt och att inga elleverantörer har försatts i konkurs på grund av otillräcklig risksäkring.

Föreskrifterna innebär inga nya krav på specifika strategier eller åtgärder utöver vad som redan framgår av 9 kap. 29 a § ellagen, utan preciserar och tydliggör hur elleverantörer kan uppfylla de befintliga kraven. De principer som tas upp i föreskriften kommer inte att påverka denna kategori eftersom principerna redan tillämpas av elleverantörerna och bedöms vara branschpraxis.

För dessa elleverantörer innebär föreskrifterna därför inga nya kostnader för att ta fram eller uppdatera risksäkringsstrategier.

2. Elleverantörer som behöver uppdatera/komplettera befintliga risksäkringsstrategier

Engångskostnad: 10 000–30 000 kr per elleverantör
Löpande kostnad: 2 500–6 500 kr per år och elleverantör

Vissa elleverantörer kan behöva uppdatera sina befintliga risksäkringsstrategier för att bättre överensstämja med de förtydliganden, principer och exempel som uttrycks i föreskrifterna. Detta gäller främst leverantörer vars nuvarande strategier är otillräckligt utvecklade eller inte täcker alla relevanta riskaspekter. Arbetet omfattar:

- **Engångsinsats:** 1–3 arbetsdagar för två personer (controller/riskansvarig) för att analysera och uppdatera befintliga strategier
- **Löpande uppdateringar:** 4–10 timmar per år för en person för att hålla strategierna aktuella

- **Beräkningsgrund:** Genomsnittlig månadslön för controller: 54 700 kr (SCB)

Antalet leverantörer i denna kategori är svårt att uppskatta exakt, men bedöms vara begränsat.

3. Elleverantörer som inte erbjudit fastpris- eller mixavtal tidigare (helt nya eller befintliga aktörer)

Engångskostnad: 20 000–50 000 kr per elleverantör

Löpande kostnad: 2 500–6 500 kr per år och elleverantör

Kostnader för risksäkringsinstrument: varierande, beroende på vald strategi

Aktörer som planerar att börja erbjuda fastpris- eller mixavtal måste ta fram risksäkringsstrategier från grunden. Detta kräver:

- Analys av verksamhetens riskexponering
- Informationsinsamling om risksäkringsalternativ och principer
- Framtagande av strategier och rutiner för riskhantering
- **Engångsinsats:** 2–5 arbetsdagar för två personer
- **Löpande uppdateringar:** 4–10 timmar per år

Kostnader för själva risksäkringen (till exempel terminskontrakt, optioner) är svåra att kvantifiera då de varierar kraftigt beroende på verksamhetens storlek, riskexponering, val av risksäkringsinstrument och marknadsförhållanden. Dessa kostnader skulle dock uppstå oavsett föreskrifterna, eftersom skyldigheten att ha risksäkringsstrategier redan framgår av 9 kap. 29 a § ellagen.

Föreskrifterna kan för denna kategori minska kostnaderna genom att ge tydligare vägledning om vad som förväntas. Det underlättar för dessa aktörer att etablera lämplig riskhantering från start, vilket minskar risken för att tolka ellagens bestämmelse felaktigt.

Dokumentation av riskhantering

Föreskrifterna innehåller inget krav på dokumentation av risksäkringsstrategier, principer och åtgärder. I stället ges exempel på lämplig dokumentation i form av en icke-uttömmande lista.

Kostnader för dokumentation uppstår endast i två situationer:

a) Vid eventuell tillsyn från Ei

Ei planerar ingen regelbunden tillsyn utan kommer endast att genomföra tillsyn vid behov, exempelvis om det uppstår indikationer på bristande riskhantering hos enskilda leverantörer. Vid en sådan tillsyn kan Ei begära in dokumentation som visar hur elleverantören uppfyller kraven på risksäkring.

För större företag som omfattas av dokumentationskrav i årsredovisningslagen och som i vissa fall redan beskriver risksäkringsstrategin i risk- eller finanspolicyn, blir kostnaden för att tillhandahålla sådan dokumentation vid en eventuell tillsyn något lägre, eftersom en del av den relevanta dokumentationen redan finns tillgänglig.

De elleverantörer som har god dokumentation och tydliga strategier kommer att ha lägre kostnader vid en eventuell tillsyn än de som behöver komplettera.

De mindre företagen som inte behöver redogöra för riskhantering i årsredovisningen och som inte har någon befintlig riskhantering dokumenterad, kan kostnaden för att ta fram lämpligt dokumentationsmaterial vid en eventuell tillsyn uppskattas till:

- Framtagande av dokumentation: 1–2 arbetsdagar (5 000–10 000 kr)
- Eventuell komplettering efter tillsyn: 0,5–2 arbetsdagar (2 500–10 000 kr)

Total kostnad per tillsynstillfälle: 7 500–20 000 kr per elleverantör

b) Elleverantörer väljer att dokumentera eller att uppdatera information för intern styrning och kontroll

Mot bakgrund av föreskrifternas förtydliganden och exempel på dokumentation kan elleverantörerna välja att antingen dokumentera befintlig riskhantering eller uppdatera den dokumentation som redan finns. För de elleverantörer som, till följd av föreskrifterna, vidtar åtgärder för att dokumentera sin riskhantering, uppskattas kostnaden till:

- Engångsinsats: 0,5–1 arbetsdag för en person (2 500–5 000 kr)

- Löpande uppdateringar: Inkluderas i den löpande uppdateringen av strategierna (se punkten 3 ovan)

För de elleverantörer som endast uppdaterar sina befintliga risksäkringsstrategier blir kostnaden för framtagandet av dokumentationen lika hög som kostnaden för den löpande uppdateringen av strategierna (se punkten 2 ovan).

Påverkan på elleverantörers intäkter

Föreskrifterna bedöms inte påverka elleverantörernas intäkter nämnvärt:

- Leverantörer med fastpris- eller mixavtal har redan riskpremier inräknade i sina priser för att täcka kostnader för riskhantering
- De beräknade kostnaderna är marginella i relation till elleverantörernas omsättning
- Ökad tydlighet om risksäkringskrav kan minska risken för felprissättning och underskattning av risker, vilket kan ha positiva effekter på lönsamheten

Om någon leverantör behöver uppdatera sin risksäkringsstrategi kan viss justering av prissättningen bli nödvändig för att täcka eventuella ökade kostnader, men intäktpåverkan bedöms som begränsad.

Andra relevanta konsekvenser för företag

Konkurrens

Förslaget bedöms ha ingen till marginell påverkan på konkurrensen mellan elleverantörerna på den svenska marknaden. Effekten är begränsad eftersom de flesta berörda aktörer redan uppfyller kraven. Mindre elleverantörer eller nya aktörer kan dock påverkas något mer än större eller etablerade aktörer, främst genom administrativa kostnader i förhållande till levererad volym och behov av att ta fram eller uppdatera risksäkringsstrategier.

Om en aktör skulle behöva uppdatera sina risksäkringsstrategier till följd av föreskrifterna kan det påverka deras konkurrensställning gentemot andra aktörer. Eftersom fastpris- och mixavtal är en relativt standardiserad produkt bedömer vi att det inte kommer bli någon betydande påverkan på konkurrensförhållandena mellan elhandlare.

Utan föreskriften skulle små företag sannolikt ha svårare att tolka och tillämpa lagstiftningen enbart utifrån ellagens bestämmelser, vilket riskerar att skapa en konkurrensnackdel jämfört med större aktörer. Föreskriften minskar denna risk genom att tydliggöra kraven och därmed sänka osäkerheten och de indirekta kostnader som annars skulle uppstå.

Proportionaliteten av konsekvenser för elleverantörer och företag i förhållande till syftet med föreskrifterna bedöms i avsnitt "proportionalitetsbedömning av föreskrifterna".

Konsekvenser för hushåll, individer och andra enskilda

Syftet med riskhantering enligt artikel 18a.1 är att skydda konsumenterna från oseriösa aktörer och att undvika att kostnader vältras över på hushållen. Trots detta bedöms införandet av föreskrifterna inte medföra några särskilda konsekvenser för konsumenterna.

Den svenska elleverantörsmarknaden fungerar väl och inga leverantörer har hittills försatts i konkurs på grund av bristande risksäkring. Föreskrifterna innebär ingen grundläggande förändring av hur riskhantering sker, eftersom de flesta elleverantörer redan hanterar sina finansiella risker på ett godtagbart sätt.

För företag som inte behöver justera sin riskhantering förblir priset till konsumenterna oförändrat, inklusive riskpremier. Om ett fåtal aktörer bedömer att deras nuvarande riskhantering inte uppfyller kraven kan detta leda till en viss justering av riskpremien, vilket i sin tur kan påverka priset. En sådan påverkan skulle dock kunna uppstå även utan föreskrifterna, eftersom kravet på tillräcklig risksäkring framgår redan av ellagen, och föreskrifterna syftar till att förtydliga och anpassa kraven till svenska marknadsförhållanden.

Ei bedömer därför att införandet av föreskrifterna medför ingen eller endast marginell påverkan på hushållens kostnader jämfört med nollalternativet.

Konsekvenser för offentlig sektor

Konsekvenser för staten, regioner och kommuner

Förslaget bedöms inte ha några konsekvenser för staten, regioner eller kommuner.

Konsekvenser för statliga myndigheter och verk

Ei:s kompletterande aktiviteter bedöms främst bestå av bevakning och informationsinsatser, inklusive löpande uppdatering av relevant information på myndighetens webbplats. Detta arbete uppskattas till cirka fyra persondagar per år, vilket motsvarar en årlig kostnad om cirka 21 000 kronor. Beräkningen baseras på en driftskostnad per årsarbetskraft om 1 200 000 kronor enligt Ei:s statistik för personalkostnader.

Ei ansvarar för att vid behov följa upp de nya reglerna i ellagen. I nuläget är ingen specifik tillsyn av elleverantörers riskhantering planerad.

Eis kostnader vid eventuell tillsyn

Om Ei i framtiden skulle behöva genomföra tillsyn av elleverantörers hantering av risker skulle detta innebära både engångskostnader för att ta fram tillsynsprocessen och löpande kostnader för tillsynsarbetet, oavsett om tillsynen är planerad eller händelsestyrd.

Att ta fram en helt ny tillsynsprocess inkluderar:

- Utveckling av tillsynsmetodik och urval
- Framtagande av bedömningskriterier och checklistor
- Utarbetande av rutiner för dokumentationshantering
- Mallar för informationsinhämtning och beslut
- Intern utbildning
- Juridisk kvalitetssäkring av tillsynsprocessen
- Utvärdering

Uppskattad engångskostnad: 30–50 persondagar, motsvarande 180 000–300 000 kronor

Beräkningsgrund: Driftskostnad per årsarbetskraft 1 200 000 kronor / 220 arbetsdagar = cirka 5 500 kronor per arbetsdag

Löpande kostnader för genomförande av tillsyn

Vid en tillsyn av 10–20 elleverantörer skulle följande arbetsmoment ingå per leverantör:

- Förberedelse och planering (1–2 dagar)
- Begäran om information och granskning av inlämnad dokumentation (2–3 dagar)
- Eventuell kompletteringsbegäran och uppföljning (0,5–1 dag)
- Bedömning och beslutsskrivning (1–2 dagar)
- Eventuella uppföljande åtgärder (0,5–1 dag)

Uppskattad kostnad per tillsynsobjekt: 5–9 persondagar, motsvarande 27 500–49 500 kronor

Total kostnad för tillsyn av 10–20 elleverantörer:

- 10 leverantörer: 275 000–495 000 kronor
- 20 leverantörer: 550 000–990 000 kronor

Sammanfattning av tillsynskostnader

Om Ei skulle genomföra en tillsyn av 10–20 elleverantörer skulle den totala kostnaden uppgå till:

- **Engångskostnad (utveckling av tillsynsprocess):** 180 000–300 000 kronor
- **Löpande kostnad (genomförande av tillsyn):**
  - 10 leverantörer: 275 000–495 000 kronor
  - 20 leverantörer: 550 000–990 000 kronor

Total kostnad för en tillsynsomgång:

- 10 leverantörer: 455 000–795 000 kronor
- 20 leverantörer: 730 000–1 290 000 kronor

I nuläget är ingen specifik tillsyn planerad, och dessa kostnader skulle endast uppstå om Ei bedömer att det finns behov av att granska elleverantörers efterlevnad av kraven på risksäkring.

Ei har inte identifierat några konsekvenser för offentlig sektor i övrigt.

Övriga konsekvenser

Några sociala, miljö- eller säkerhetsmässiga konsekvenser har inte kunnat identifieras.

Sammanfattning av konsekvenser

Aktör	Kvalitativ Konsekvens	Kvantitativ, engång	Kvantitativ, löpande
Elleverantörer	Föreskrifter ökar tydlighet (+)	Se över eller ta fram strategier samt ta fram dokumentation 12 500 – 55 000 kronor per berörd elleverantör Vid eventuell tillsyn: 7 500 - 20 000 kronor per berörd elleverantör	Löpande kontroll 2 500 – 6 500 kronor per år och berörd elleverantör
Hushåll, individer och andra enskilda	Ingen till marginell påverkan		
Statliga myndigheter och verk	Marginell påverkan om ej tillsyn annars större påverkan	Om tillsyn behövs: Utveckla tillsynsprocess 180 000 - 300 000 kronor	Bevakning och informationsinsatser 21 000 kronor per år Vid eventuell tillsyn: Genomförande av tillsyn 455 000 - 1 290 000 kronor

Samråd/yttranden från berörda aktörer

Samråd under utredningsarbetet

Under framtagandet av konsekvensutredningen och föreskrifterna har Ei löpande haft kontakt med branschorganisationen Energiföretagen Sverige.

Energiföretagens synpunkter har varit värdefulla för att säkerställa att föreskrifterna är anpassade till den svenska marknadens förutsättningar och att de är proportionerliga i förhållande till sitt syfte. Energiföretagens synpunkter om behovet av proportionerlig reglering har beaktats i utformningen av föreskrifterna, se avsnittet "proportionalitetsbedömning av föreskrifterna".

Energiföretagen har betonat vikten av att:

- Regleringen är avgränsad och proportionerlig för att minimera den administrativa bördan
- Föreskrifterna inte stör en välfungerande marknad
- Hänsyn tas till att den svenska marknaden inte drabbats av konkurser på grund av bristande risksäkring
- Information om prissäkring behandlas konfidentiellt
- Den svenska marknaden präglas av god konkurrens och det finns inte några inträdesbarriärer. Det finns inte några specifika finansiella krav för att verka som elhandlare, men elhandlare som saknar tillräcklig prissäkring har svårt att hävda sig i konkurrensen. Det har bidragit till att endast aktörer med robust affärsstrategi kunnat överleva. Sedan många år finns också extra krav från borserna som bidragit till självsanering på marknaden.
- Frågan bör ses ur ett systemperspektiv. Det som bör utredas är således ifall det finns ett systematiskt problem på marknaden. Fokus borde inte vara ett eller ett fåtal enskilda företags riskhantering.

Energiföretagen har uttryckt att föreskrifterna är välformulerade och att definitionerna är korrekta och stämmer överens med hur de används på elhandelsmarknaden. Dessa synpunkter har beaktats i utformningen av föreskrifterna, särskilt vad gäller valet av övergripande principer framför detaljerade krav och användningen av "bör" istället för "ska" för

dokumentationskrav. Energiföretagen önskar ett förtydligande kring "begränsa risken för utebliven leverans". Detta tycks av ordalydelsen närmast vara kopplat till slutkundens fysiska leverans. En elhandlare saknar möjligheter att vidta åtgärder för att minska risken för den fysiska leveransen. Däremot har elhandelsföretag möjlighet att begränsa riskerna för att inte kunna stå fast vid ingångna fastprisavtal p.g.a. att de skulle bli för kostsamma.

Remiss av förslaget

I enlighet med 12 § förordningen (2024:183) om konsekvensutredningar har Ei gett december 2025 nedanstående aktörer tillfälle att yttra sig över förslaget till föreskrifter och konsekvensutredning (utöver att informationen publicerades på Ei.se). Inga betydande synpunkter har inkommit.

- Energimyndigheten
- Svenska kraftnät
- Energiföretagen Sverige
- Konsumentverket
- Finansinspektionen
- Energimarknadsbyrån
- Villaägarnas Riksförbund

Bedömning av remissvaren

Ei har tagit del av samtliga remissvar och bedömer att de synpunkter som framförts inte föranleder några ändringar i föreskrifterna eller konsekvensutredningen. En mindre justering har gjorts i konsekvensutredningen för att tydliggöra varför inte "utebliven leverans" tydligt har definierats (se sid 33).

Remissvaren bekräftar att:

- Föreskrifterna är proportionerliga och anpassade till den svenska marknadens förutsättningar
- Definitioner och begrepp är korrekta och användbara
- Valet av övergripande principer framför detaljerade krav är lämpligt

Yttrande från Regelrådet

I enlighet med 13 § förordningen (2024:183) om konsekvensutredningar har förslaget till föreskrifter och konsekvensutredning lämnats till Regelrådet inom Tillväxtverket för yttrande.

Regelrådet har ännu inte yttrat sig.

Regelrådets bedömning: [Sammanfatta]

Ei:s kommentar till Regelrådets yttrande: [Ei:s bedömning av synpunkterna]

Dokumentation av samrådsprocessen

Samtliga remissvar finns tillgängliga hos Ei och kan begäras ut via registrator@ei.se.

Ikraftträdande och informationsinsatser

Föreskrifterna förväntas träda i kraft 1 maj 2026 och publiceringen kompletteras av informationsinsatser på Ei:s hemsida. Ellagens bestämmelser trädde i kraft den 1 januari 2026, men på grund av tidsbrist var det omöjligt att offentliggöra föreskrifterna redan vid denna tidpunkt.

Utvärdering och uppföljning

Efter det att föreskrifterna trätt i kraft avser Ei att följa upp de nya reglerna årligen genom den i förslaget beskrivna bevakningen.

Ei kommer varje år och därutöver vid behov (exempelvis via tips eller annan information Ei tar del av) att kontrollera den svenska elleverantörsmarknaden, dess konkurrenskraft och tillgång till lämpliga risksäkringsstrategier. Ei kommer att bedöma om elleverantörernas risksäkringsstrategier fortsatt är godtagbara eller om föreskrifterna eller Ei:s aktiviteter behöver kompletteras i något avseende.

Syfte med utvärderingen

Syftet med utvärderingen är att bedöma om föreskrifterna uppnår sitt syfte att säkerställa lämplig riskhantering hos elleverantörer samt att identifiera eventuella behov av justeringar.

Vad ska utvärderas

Utvärderingen kan omfatta:

1. Effekter på elleverantörsmarknaden och efterlevnad av föreskrifterna

- Har föreskrifterna påverkat konkurrensförhållandena?
- Har några konkurser inträffat på grund av bristande risksäkring?
- Har marknadskoncentrationen förändrats (HHI-index)?

2. Förändrade marknadsförhållanden

- Har andelen fastpris- och mixavtal förändrats?
- Har nya risksäkringsstrategier utvecklats?
- Har marknadsvolatiliteten påverkat behovet av reglering?

3. Konsekvenser med anledning av Ei:s eventuella aktiviteter

- tillsyn av elleverantörer
- informationsinsatser

Ansvar för utvärderingen

Ei ansvarar för att genomföra utvärderingen och den utförs av Ei:s avdelning grossistmarknader.

Rapportering

Resultatet av utvärderingen dokumenteras internt hos Ei och ligger till grund för eventuella justeringar av aktiviteter.

Anpassning av föreskrifterna

Ei kommer att överväga att revidera föreskrifterna eller komplettera med ytterligare vägledning om det visar sig att:

- Föreskrifterna inte uppnår sitt syfte
- Marknadsförhållandena har förändrats väsentligt och uppdateringar krävs
- Kostnaderna är oproportionerligt höga

Hänvisning av remissvar

Kontakt med Ei nås via: registrator@ei.se

Kontaktpersoner

Frågor om remissen kan ställas till:

Johan Anderson, johan.anderson@ei.se

Alejandro Egüez, alejandro.eguez@ei.se

Tina Holm, tina.holm@ei.se